

Omówienie wystąpienia
E. Babiucha - str. 2

Referat Egzekutywy
KW PZPR wygłoszony
przez J. Zasadę - str. 3

Twórczą pracą i patriotyczną aktywnością Wielkopolska powita VII Zjazd partii

- Edward Babiuch na XIV Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo - Wyborczej
- Jerzy Zasada ponownie I sekretarzem Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Poznaniu

Na zdjęciu: przemawia Edward Babiuch.
Fot. — S. Wiktor

-Obrady XIV Konferencji Sprawozdawczo - Wyborczej PZPR rozpoczynamy w poczuciu odpowiedzialności przed partią i społeczeństwem Wielkopolski — stwierdził w słowie wstępnym I sekretarz KW PZPR — Konferencja ta jest ważnym wydarzeniem w życiu województwa poznańskiego. Umożliwia ona dokonanie oceny naszych osiągnięć i nie dostatków, stwarza szanse wypracowania ambitnego programu działania na najbliższe lata. Odbędzie się w roku VII Zjazdu PZPR. Fakt ten określa jej znaczenie, przede wszystkim jednak zwiększa obowiązek, które winniśmy przyjąć na siebie każdy PZPR-owiec i cała wojewódzka organizacja partyjna.

Po objęciu przewodnictwa obrad przez Józefa Cichowłasa, I sekretarza KP PZPR w Poznaniu, głos zabrał ponownie I sekretarz KW, który w imieniu Egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR wygłosił referat wprowadzający do dyskusji (tekst referatu publikujemy oddzielnie).

Z kolei sprawozdanie z realizacji zadań społeczno-gospodarczych województwa w latach 1973/74 wygłosił wojewoda poznański — Tadeusz Grab ski (omówienie wystąpienia publikujemy oddzielnie).

Szeroka dyskusja rozwinęła wątki, zawarte w wystąpieniach I sekretarza KW i

Order Sztandaru Pracy I klasy dla Komitetu d.s. Radia i Telewizji

W 30-lecie nadania pierwsze go programu przez odbudowa ną radiostację w Raszynie oraz 50 rocznicę powstania ra diofonii polskiej, w warszaw skim Centrum Radiowo-Tele wizyjnym odbyła się wieczoraj uroczystość dekoracji sztandaru Komitetu d.s. Radia i Tele wizji. Orderem Sztandaru Pracy I klasy przyznano go przez Radę Państwa w 30-lecie Polskiej Ludowej.

Dekoracji sztandaru dokonał I sekretarz KC PZPR — Edward Gierek.

W czasie uroczystości, na którą przybył prezes Rady Ministrów — Piotr Jaroszewicz, 121 osób szczególnie zasłużo nych dla rozwoju radia i te lewizji odznaczonych zostało odznaczeniami państwowymi.

PAP

W auli Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Po znaniu obradowała wczoraj XIV Wojewódzka Konfe rencja Sprawozdawczo-Wyborcza PZPR. Wzięło w niej udział 398 delegatów wybranych w czasie powia towych i dzielnicowych konferencji sprawozdawczo-wyborczych, przedstawiciele wszystkich zawodów i środowisk społecznych regionu. W imieniu uczest ników konferencji, I sekretarz KW PZPR w Pozna niu — Jerzy Zasada serdecznie powitał zaproszonych gości, wśród nich członka Biura Politycznego KC PZPR, sekretarza KC, posła Ziemi Wielkopolskiej — Edwarda Babiucha, wicepremiera Kazimierza Ol-

pię z jego owoców, rosnące go zaangażowania ludzi, naj większą siłę i optymizm.

Optymizm ten znajdował zresztą natychmiast potwier dzenie w wypowiedziach dy skutantów, którzy — mówiąc o tym, co ich załoga, ich po wiat czy środowisko dotąd do konaly — meldowali delega tom, że obecne zwiększone za dania i obowiązki będą zrea lizowane z należytą staranno ścią. Te dodatkowe wartości tworzą te ra ludźle pracy, licznymi zo bowiązaniami dla uczczenia zbliżającego się VII Zjazdu partii oraz odpowiedzią na li sty Edwarda Gierka i Piotra Jaroszewicza.

Inny zasadniczy nurt dy skusji dotyczył problemu: jak zrealizować nowo przedsta wiony program wojewódzkiej or ganizacji PZPR. Przekracza on bowiem wiele założeń na bie żący rok, ustalony w planie pięcioletnim, a przy tym am bicje samych załóg i środowisk idą jeszcze dalej, o czym świad cza zobowiązania.

Tutaj dyskutanci również po sługiwali się faktami: gdyby np. podnieść o 0,1 proc. zmia nowość w przemyśle poznań skiej dzielnicy Jeżyce — uzy skano by dodatkową produkcję wartości 180 mln zł, gdyby le piej wykorzystać majątek trwa ły — przybyłoby dalszych 600 mln zł, a obniżenie o 1 proc. zużycia materiałów ozna cza kolejne 100 mln zł. Ta kal kulacja, to zarazem program działania dla wszystkich. Taki program przedstawiają ro botnicy słupskiego „Mosto stalu”, proponując wykreślić z praktyki termin dochodzenia do zdolności produkcyjnych no wych inwestycji, a po prostu, osiągać je po zakończeniu bu dowy. Taki program mają ro dnicy z uspołecznionych gospo darstw Wielkopolski, rozwija jąc swą bazę produkcyjną w hodowli roślinnej i zwierzę czej, wchodząc w kooperacyjne związki z indywidualnymi rol nikami; ci zaś mogą dzięki te mu specjalizować się, inten syfikując taką produkcję.

Delegaci wiele mówili o tym, jak to kolektywy pracownicze w poszukiwaniu rezerw ma teriałowych, kadrowych, w czasie niedawnych przeobrażeń ogólnokrajowych, dochodziły do wniosków, że stać je na więcej i z tego wyciągają dziś wszyscy podobny wniosek na przyszłość. Duma z wyników roboty minionych lat, to za razem zobowiązanie wobec sie bie, aby dorobek był w przy szłości jeszcze większy. Toteż surowo oceniano w dyskusji

szewskiego, kierownika Wydziału Administracyjnego KC PZPR — Teodora Palimagę, kierownika Wydzia łu Rolnego i Gospodarki Żywnościowej KC PZPR — Jerzego Wojteckiego, I zastępcę kierownika Wydziału Organizacyjnego KC — Krystyna Dąbrowę, grupę zasłużonych działaczy ruchu robotniczego, a także przedstawicieli bratnich stronnictw politycznych: prezesa Wojewódzkiego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — Walentego Kołodziejczyka i przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Stron nictwa Demokratycznego — Zbigniewa Kmiecika.

Na zdjęciu: fragment prezydium obrad.
Fot. — S. Ossowski

wszystkie przeszkody, które ten postęp mogą hamować — źródła trudności tkwiące w po stawach ludzi i poza nimi. Nie można tolerować marnotraw stwa, nieobowiązkowości, in dolencji, werbalnych deklara cji. Trzeba wspomagać załogi w rozwiązywaniu trudności ma teriałowych, w pokonaniu ba rier mocy przerobowych bu downictwa, zdolności przewo zowych transportu itd., itp. W tym działaniu uczestniczyć muszą przede wszystkim człon kowie partii, dla których w HCP np. obowiązuje powsze chnie przyjęte hasło: „komu niści, PZPR-owcy na najtrud niejsze stanowiska pracy”. I potwierdza to dzieło minio nych dwóch lat, z którego wczoraj rozliczała się skrupu latnie wojewódzka instancja partyjna.

W dyskusji zabierało głos 29 mówców: Bogdan Tynecki, Halina Piotrowska, Czesław Pińczak, Jadwiga Bąk, Bogumił Paul, Władysław Fa fuła, Jadwiga Becielewska, Be non Miśkiewicz, Kazimierz To malak, Konrad Purgiel, Teresa Muzyk, Stanisław Janasik, Eugeniusz Gajewski, Jerzy Brzost, Wiesław Siwiński, Jó zef Miot, Michał Wasyliszyn, Tadeusz Kołcz, Jadwiga Ku biak, Marian Klewenhagen, Lucyna Gregorek, Alojzy Sta szewski, Alojzy Konior, Hie ronim Blaszyński, Mieczysław

Michalak, Tomasz Opala, Fe liks Fornalczyk, Jan Kryszto fiak i Wiesław Romanowski. Ponadto 11 delegatów zgłosiło swoje wystąpienia do proto kołu.

Głos zabrał również Edward Babiuch. (Omówienie wystą pienia drukujemy oddzielnie).

Z kolei konferencja pod jąła jednomyślnie uchwa łą, która przyjmuje pro gram działania wielkopol skiej organizacji partyj nej na rok 1975 jako wytyczne obowiązujące człon ków partii i wszystkich ludzi pracy w realizacji za-

dań społeczno-gospodarczych ostatniego roku bieżącego pla nu pięcioletniego. Uchwała zo bowiązuje 213-tysięczną wiel kopolską organizację partyjną do wykorzystania wszelkich rezerw i zasobów, zdolności i energii w pracy i działaniu nad przygotowaniem podstaw dla realizacji programu dal szego społeczno-gospodarczego rozwoju Poznania i Wielko polski uchwalonego przez Bu ro Polityczne KC PZPR i Ra dę Ministrów.

W kolejnym punkcie obrad konferencji ogłoszone zostały

Dokończenie na str. 2

Sekretarze KW PZPR

Jerzy Zasada — I sekretarz; Czesław Gałgan, Bogdan Gawronski, Alfred Kowalski, Stanisław Kulesza, Władysław Śleboda.

Egzekutywa KW PZPR

Józef Cichowlas — I sekretarz KP PZPR w Poznaniu; Sta nisław Cozaś — prezydent Poznania; Czesław Gałgan — sekretarz KW; Bogdan Gawronski — sekretarz KW; Ta deusz Grab ski — wojewoda poznański, Czesław Kończal — przewodniczący Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych; Stanisław Kulesza — sekretarz KW; Alfred Kowalski — se kretarz KW; Jerzy Małeck i — dyrektor Wojewódzkiego Zjed noczenia PGR; Benon Miśkiewicz — rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza; Franciszek Nowak — przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej; Maria Rynkiewicz — I sekretarz KZ w Poznańskiej Fabryce Łożysk Tocznych; Władysław Śleboda — sekretarz KW; Józef Ścibisz — prze wodniczący Rady Wojewódzkiej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej; Bogdan Tynecki — bryga dzista obróbki chemicznej w HCP; Jerzy Zasada — I sekre tarz KW; Henryk Zaskiewicz — Komendant Wojewódzki MO w Poznaniu.

Członkowie KW PZPR Cały naród urzeczywistnia program działania partii

OMÓWIENIE WYSTĄPIENIA EDWARDA BABIUCHA

Feliks Bednarek — kierownik Wydziału Kadr KW PZPR; **Leon Biniek** — ogrodnik Centrali Nasiennictwa Ogrodniczo-Szkółkarskiego w Mutowie pow. Szamotuły; **Kazimiera Budzińska** — robotnica Pilejskiej Fabryki Żarówek w Pile; **Stefan Bursztynowicz** — rolnik indywidualny w Suchozawie pow. Pleszew;

Roman Łagodziński — przewodniczący Rolniczej Spółdzielni Produkcji w Lechlinie pow. Wągrowiec; **Halina Łęka** — robotnica Zakładów Przemysłu Odzieżowego „Romeo” w Zbąszyniu, pow. Nowy Tomys;

Marian Maciaszak — brygadysta — monter silnikowy Stacji Obsługi PKS w Turku; **Henryk Majchrzak** — robotnik Zakładów Metalowych „Wiefamel” Poznań — Jeżyce; **Jerzy Małeckie** — dyrektor Wojewódzkiego Zjednoczenia PGR w Poznaniu; **Bogumił Mańkowski** — tokarz w warsztatach Przyzakładowej Szkoły Zawodowej Maszyn i Urządzeń w Gnieźnie; **Jan Marciniak** — rolnik indywidualny w Dobrej Myśli pow. Leszno; **Ireneusz Mączka** — I sekretarz KP PZPR w Kole; **Mieczysław Michałak** — maszynista PKP Wezel w Poznaniu; **Henryk Michalski** — generał-dowódca Wojsk Lotniczych; **Zbigniew Mika** — naczelny redaktor „Gazety Poznańskiej”; **Benon Miśkiewicz** — rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu; **Alicja Mołęcka** — stolarz Jarocińskich Fabryk Mebli;

Edward Nowak — rolnik indywidualny w Wierzbowicach pow. Ślupca; **Franciszek Nowak** — przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej; **Władysław Nowicki** — I z-ca Komendanta Wojewódzkiego MO w Poznaniu; **Anna Nowicka** — robotnica Fabryki Porcelany w Chodzieży; **Teresa Nyga** — robotnica w Kombinacie Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej Dębie pow. Szamotuły;

Bogusław Pawlaczek — dyrektor Biura Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu; **Edward Pawłowski** — elektromonter Browaru — Bojanowo pow. Rawicz; **Czesław Pińczak** — rolnik z Zamysłowa pow. Poznań; **Halina Piotrowska** — robotnica w Zakładach „Runotex” w Kaliszu; **Jan Płociński** — I sekretarz KP PZPR w Lesznie; **Bernard Podlaski** — wytaplacz Odlewni Żeliwa HCP w Śremie; **Andrzej Porajski** — generał — szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu; **Stanisław Przybylak** — pracownik Zakładów Metalurgicznych Przemysłu Gumowego „Stomil” w Środzie Wlkp.; **Konrad Purciel** — I sekretarz KP PZPR w Chodzieży;

Kazimierz Rachel — ślusarz naprawy wagonów PKP Kępno; **Zdzisław Redziak** — hutnik Huty Szkła w Sierakowie pow. Międzybóże; **Maria Rykiewicz** — I sekretarz KZ PZPR w Poznańskiej Fabryce Łożysk Tocznych w Poznaniu;

Bogdan Sajna — I sekretarz KD PZPR Poznań — Nowe Miasto; **Kazimierz Smętek** — elektromonter Kopalni Węgla Brunatnego Odkrywką Józwin pow. Konin; **Janina Sotysiak** — robotnica Czarńskich Zakładów Przemysłu Terenowego w Czarńsku; **Alojzy Staszewski** — I sekretarz KP PZPR w Pleszewie; **Jerzy Stefański** — przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego Socjalistycznego Związku Studentów Polskich; **Stanisław Stolarski** — brygadysta w Kopalni Węgla Brunatnego Adamów pow. Turek; **Kazimierz Strzelczak** — robotnik PGR Michorzewo pow. Nowy Tomys; **Franciszek Szerbał** — przewodniczący WK FJN;

Józef Ścisłowski — przewodniczący Rady Wojewódzkiej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej;

Władysław Słoboda — sekretarz KW PZPR; **Andrzej Śliwiński** — I wicewojewoda poznański;

Kazimierz Tomalak — rolnik z Bilecowa, pow. Ostrów; **Danuta Tomaszewska** — ro-

botnica Zakładów Metalowych „Wiefamel” Poznań — Jeżyce; **Jerzy Małeckie** — dyrektor Wojewódzkiego Zjednoczenia PGR w Poznaniu; **Bogumił Mańkowski** — tokarz w warsztatach Przyzakładowej Szkoły Zawodowej Maszyn i Urządzeń w Gnieźnie; **Jan Marciniak** — rolnik indywidualny w Dobrej Myśli pow. Leszno; **Ireneusz Mączka** — I sekretarz KP PZPR w Kole; **Mieczysław Michałak** — maszynista PKP Wezel w Poznaniu; **Henryk Michalski** — generał-dowódca Wojsk Lotniczych; **Zbigniew Mika** — naczelny redaktor „Gazety Poznańskiej”; **Benon Miśkiewicz** — rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu; **Alicja Mołęcka** — stolarz Jarocińskich Fabryk Mebli;

Edward Nowak — rolnik indywidualny w Wierzbowicach pow. Ślupca; **Franciszek Nowak** — przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej; **Władysław Nowicki** — I z-ca Komendanta Wojewódzkiego MO w Poznaniu; **Anna Nowicka** — robotnica Fabryki Porcelany w Chodzieży; **Teresa Nyga** — robotnica w Kombinacie Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej Dębie pow. Szamotuły;

Bogusław Pawlaczek — dyrektor Biura Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu; **Edward Pawłowski** — elektromonter Browaru — Bojanowo pow. Rawicz; **Czesław Pińczak** — rolnik z Zamysłowa pow. Poznań; **Halina Piotrowska** — robotnica w Zakładach „Runotex” w Kaliszu; **Jan Płociński** — I sekretarz KP PZPR w Lesznie; **Bernard Podlaski** — wytaplacz Odlewni Żeliwa HCP w Śremie; **Andrzej Porajski** — generał — szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu; **Stanisław Przybylak** — pracownik Zakładów Metalurgicznych Przemysłu Gumowego „Stomil” w Środzie Wlkp.; **Konrad Purciel** — I sekretarz KP PZPR w Chodzieży;

Kazimierz Rachel — ślusarz naprawy wagonów PKP Kępno; **Zdzisław Redziak** — hutnik Huty Szkła w Sierakowie pow. Międzybóże; **Maria Rykiewicz** — I sekretarz KZ PZPR w Poznańskiej Fabryce Łożysk Tocznych w Poznaniu;

Bogdan Sajna — I sekretarz KD PZPR Poznań — Nowe Miasto; **Kazimierz Smętek** — elektromonter Kopalni Węgla Brunatnego Odkrywką Józwin pow. Konin; **Janina Sotysiak** — robotnica Czarńskich Zakładów Przemysłu Terenowego w Czarńsku; **Alojzy Staszewski** — I sekretarz KP PZPR w Pleszewie; **Jerzy Stefański** — przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego Socjalistycznego Związku Studentów Polskich; **Stanisław Stolarski** — brygadysta w Kopalni Węgla Brunatnego Adamów pow. Turek; **Kazimierz Strzelczak** — robotnik PGR Michorzewo pow. Nowy Tomys; **Franciszek Szerbał** — przewodniczący WK FJN;

Józef Ścisłowski — przewodniczący Rady Wojewódzkiej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej;

Władysław Słoboda — sekretarz KW PZPR; **Andrzej Śliwiński** — I wicewojewoda poznański;

Kazimierz Tomalak — rolnik z Bilecowa, pow. Ostrów; **Danuta Tomaszewska** — ro-

botnica Zakładów Metalowych „Wiefamel” Poznań — Jeżyce; **Jerzy Małeckie** — dyrektor Wojewódzkiego Zjednoczenia PGR w Poznaniu; **Bogumił Mańkowski** — tokarz w warsztatach Przyzakładowej Szkoły Zawodowej Maszyn i Urządzeń w Gnieźnie; **Jan Marciniak** — rolnik indywidualny w Dobrej Myśli pow. Leszno; **Ireneusz Mączka** — I sekretarz KP PZPR w Kole; **Mieczysław Michałak** — maszynista PKP Wezel w Poznaniu; **Henryk Michalski** — generał-dowódca Wojsk Lotniczych; **Zbigniew Mika** — naczelny redaktor „Gazety Poznańskiej”; **Benon Miśkiewicz** — rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu; **Alicja Mołęcka** — stolarz Jarocińskich Fabryk Mebli;

Edward Nowak — rolnik indywidualny w Wierzbowicach pow. Ślupca; **Franciszek Nowak** — przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej; **Władysław Nowicki** — I z-ca Komendanta Wojewódzkiego MO w Poznaniu; **Anna Nowicka** — robotnica Fabryki Porcelany w Chodzieży; **Teresa Nyga** — robotnica w Kombinacie Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej Dębie pow. Szamotuły;

Bogusław Pawlaczek — dyrektor Biura Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu; **Edward Pawłowski** — elektromonter Browaru — Bojanowo pow. Rawicz; **Czesław Pińczak** — rolnik z Zamysłowa pow. Poznań; **Halina Piotrowska** — robotnica w Zakładach „Runotex” w Kaliszu; **Jan Płociński** — I sekretarz KP PZPR w Lesznie; **Bernard Podlaski** — wytaplacz Odlewni Żeliwa HCP w Śremie; **Andrzej Porajski** — generał — szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu; **Stanisław Przybylak** — pracownik Zakładów Metalurgicznych Przemysłu Gumowego „Stomil” w Środzie Wlkp.; **Konrad Purciel** — I sekretarz KP PZPR w Chodzieży;

Pod koniec obrad głos zabrali członkowie Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR — Edward Babiuch. Wysoko oceniając przebieg XIV Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR w Poznaniu, a zwłaszcza bogatą, różnorodną dyskusję — mówca stwierdził, iż dorobek obrad, jak również cała praca organizacyjna partyjnej Wielkopolski w czasie minioniej kadencji stanowi twórczy i pożyteczny wkład w rozwój regionu i określenie dalszych kierunków działania wojewódzkiej organizacji partyjnej.

XIV Konferencja zamknęła kampanię sprawozdawczo-wyborczą w Wielkopolsce, prowadzoną od jesieni roku ubiegłego. Ta kampania miała szczególne znaczenie; przypadała na okres poprzedzający ostatni rok bieżącej pięcioletki, rok VII Zjazdu PZPR.

W dyskusji konferencyjnej wypowiedziało się wielu robotników, rolników, przedstawicieli inteligencji, kobiet i młodzieży. Wszyscy dając wyraz zadowoleniu z osiągnięć, mówili z troską, że istnieją jeszcze ujemne zjawiska, które przeszkadzają, hamują przyspieszony rozwój kraju.

Roboczy, konstruktywny charakter dyskusji wskazał, że znając nasze sukcesy — nie popadamy w samozadowolenie.

Ostatni zwłaszcza okres charakteryzowało dalsze zacieśnienie w Wielkopolsce więzi partii z masami, umacnianie jednoci partii, a także pogłę-

bianie dobrego klimatu politycznego i ideowego, sprzyjającego formułowaniu śmiałych zadań i ich pomyślnemu realizowaniu. Mówca wskazał na stopniowe rozwijanie przez partię równoległe z kampanią sprawozdawczo-wyborczą takie ważne kierunki działania, jak przygotowanie wymiany legitymacji partyjnych, doskonalenie oddziaływania członków PZPR na bezpartyjnych oraz realizacja postanowień XVI Plenum KC. Działalność w zakresie ideowego i organizacyjnego umocnienia partii kontynuować będziemy zarówno w całym bieżącym roku jak i w okresie po VII Zjeździe partii.

W ostatnich latach rozwinięliśmy wiele działań, które zmierzały do wzrostu kierowniczej roli partii i przygotowania partii do nowych zadań. Wynika to z faktu, że nastąpiło przyspieszenie tempa rozwoju, że wiele rzeczy niemożliwych do realizacji przed rokiem 1971 — dzisiaj wchodzi się z powodzeniem w życie.

Wśród wielu decydujących o tym czynników jeden ma zasadnicze znaczenie: partia na szczeblu wojewódzkim posiada program działania, który popiera i urzeczywistnia w działaniu cały naród. Osiągnięliśmy zgodność słów z czynami, a członkowie partii swą postawą dają przykład w pracy zawodowej i społecznej.

W ostatnich latach rozwinięły się w nieprzeciętnej skali nowe inicjatywy załóg, czyny

społeczne. Nie sposób wymienić choćby ich części. I nie o to zresztą chodzi. Warto jednak wspomnieć o tym co Wielka polska osiągnęła na przykład w dziedzinie dróg — nie tylko piękny odcinek trasy E-8, lecz wiele dróg w powiatach i gminach, uporządkowanie sieci i środków transportu. To nie są tylko dodatkowe wypracowane i wyrażone w złotych wartości, ale znamiona wysokiego zaangażowania społecznego.

Niedawno obchodziliśmy uroczystości XXX-lecie Polski Ludowej. Konferencja partyjna odbywa się na kilka dni przed trzydziestą rocznicą wyzwolenia Poznania i Wielkopolski. To nasuwa określone refleksje. Są tu z nami weterani ruchu robotniczego, którzy wnieśli swój wkład w budowę nowego życia, w formie współczesnego kształtu tej ziemi. Za ich działalność, pracę i za to, że nadal — w miarę swych sił — pomagają partii, należa się tym towarzyszom słowa gorącego podziękowania.

Z dumą możemy mówić o tempie rozwoju, podnoszeniu się stopy życiowej, o programie socjalnym partii. Podstawą naszego działania jest wysunięcie człowieka i jego dobra na plan pierwszy. Wszystkie te poczynania stały się możliwe dzięki wytworzeniu klimatu głębokiego zaangażowania. Ale rzecz nie tylko w realizowaniu czy przekraczaniu planów. Najistotniejszy jest powszechny współudział

całego społeczeństwa, współuczestnictwo wszystkich obywateli w budowaniu rozwijającej, silnej, socjalistycznej Polski.

XIV Konferencja wytyczyła program działania wielkopolskiej organizacji partyjnej na rok 1975. Od wykonania zadań tego roku zależy pomyślne wejście w przyszłą pięcioletkę, a od pomyślnego bilansu całego bieżącego planu pięcioletniego zależne będzie kształt naszych zamierzeń na lata 1976—1980.

Następnie Edward Babiuch złożył na ręce występującego w dyskusji Bogdana Tyneckiego, robotnika — delegata z Zakładów „H. Cegielski” — podziękowania dla załogi za zobowiązania podjęte w odpowiedzi na list Edwarda Gierka i Piotra Jaroszewicza. Mówca skierował podobne podziękowania pod adresem wszystkich załóg wielkopolskich, które odpowiedziały na skierowany do nich apel o zwiększenie wysiłku produkcyjnego.

Na zakończenie swego wystąpienia Edward Babiuch stwierdził: — Każdy członek partii powinien wnieść swój wkład w przygotowanie poprzedzającego VII Zjazdu PZPR, Biura Politycznego, kierownictwo partii — są przekonane, że wielkopolska organizacja partyjna dołoży wszelkich starań by wnieść jak największy wkład w kampanię przedzjazdową, by przysiąc na VII Zjeździe z dorobkiem godnym waszej organizacji.

XIV Wojewódzka Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza PZPR w Poznaniu

Dokończenie ze str. 1

wyniki wyborów członków Komitetu Wojewódzkiego PZPR, zastępców członków KW oraz członków Wojewódzkiej Komisji Rewizyjnej.

Nowo wybrany Komitet Wojewódzki PZPR odbył swoje pierwsze posiedzenie plenarne, dokonując wyboru Egzekutywy oraz Sekretariatu (składy podajemy oddzielnie). Komitet Wojewódzki PZPR powołał także Wojewódzką Komisję Kontroli Partyjnej, której przewodniczącym został ponownie Franciszek Nowak. Wyboru przewodniczącego dokonała też Wojewódzka Komisja Rewizyjna. Został nim Henryk Stach.

Na zdjęciu: fragment sali obrad. Fot. — S. Ossowski

Na zakończenie konferencji głos zabrali nowo wybrani I sekretarz KW PZPR — Jerzy Zasada. — Obrady konferencji były pracowite i owocne, spełniające oczekiwania członków partii i całego społeczeństwa Wielkopolski — stwierdził mówca. — Przed nami, od teraz, nieprzerwana i wytężona praca nad realizacją uchwalonego programu. W pracy tej powinniśmy wykorzystać najważniejsze czynniki dynamicznego rozwoju: wiedzę, zapał i pracowitość ludzi, środki trwałe, materiały i surowce oraz czas jako miernik postępu i tempa rozwoju. Tylko wówczas, gdy racjonalnie i nowocześnie wykorzystamy te czynniki, gdy mądrze zorganizujemy ludzki wysiłek — będziemy mogli przysiąc na VII Zjeździe PZPR z dorobkiem godnym naszej wojewódzkiej organizacji

partyjnej i Ziemi Wielkopolskiej. Dobrą zapowiedzią takiego właśnie dorobku są zobowiązania produkcyjne, liczenie podejmowane przez nasze załogi odpowiadające na listy I sekretarza KC PZPR i prezesa Rady Ministrów. Poznańska odpowiedź na te listy osiągnęła już wartość 1 miliarda złotych.

W imieniu uczestników konferencji I sekretarz KW PZPR Jerzy Zasada wyraził serdeczne podziękowania wielkopolskiej klasie robotniczej, rolnikom, tym wszystkim ludziom pracy, którzy włączyli się w nurt zobowiązań przedzjazdowych i którzy nadal będą je podejmować i wykonywać.

Jerzy Zasada podziękował również członkom dotychczasowych wojewódzkich władz partyjnych, którzy pracowali w czasie dwuletniej kadencji, prosząc, aby nadal współpracowali w realizacji przyjętych przez konferencję zadań.

Na zdjęciu: fragment sali obrad. Fot. — S. Ossowski

Wysoka ocena, jaką w imieniu Komitetu Centralnego przekazał wielkopolskiej organizacji partyjnej Edward Babiuch jest nie tylko powodem do satysfakcji, lecz przede wszystkim zobowiązaniem do jeszcze lepszej pracy, do pomnażania wkładu Wielkopolski w dorobek całego kraju.

— Uczynimy wszystko — zakończył mówca — aby zrealizować w pełni na tę ocenę, by nigdy nie zawieść zaufania partii, jej Komitetu Centralnego i Biura Politycznego. Działając po gospodarsku, po politycznie — przyjdzie nam na VII Zjeździe PZPR z dużym wynikiem.

Odsłonięcie „Międzynarodówki” zakończyło obrady.

W przerwie obrad konferencji Edward Babiuch w towarzystwie gospodarzy województwa i Poznania zapoznał się ze stanem prac na zachodnim odcinku budowanej trasy E-8.

K. M. i Z. S.

LOGODA

Zachmurzenie duże z wielkimi przejaśnieniami. Mieszana, niewielkie opady deszczu ze śniegiem i deszczu. Lokalne maks. temperatura maksymalna +4 plus 2 stopni na wschodzie, +4 w centrum i 10 na południu zachodzie. Wiatry słabe i umiarkowane z kierunków zachodnich.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Wojciech Nentwig

Andrzej Lewandowski — frezjer Wytwórni Sprzętu Komu-

2 STRONA
GŁOS — 13 II 1975

GŁOS — 13 II 1975

GŁOS — 13 II 1975

GŁOS — 13 II 1975

Ambicją Wielkopolan - nie szczędzić sił dla pomnażania dorobku Ojczyzny

REFERAT EGZEKUTYWY KW PZPR WYGŁOSZONY PRZEZ I SEKRETARZA KW - JERZEGO ZASADĘ
NA XIV WOJEWÓDZKIEJ KONFERENCJI SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZEJ PZPR W POZNANIU

PRODZY TOWARZYSZE
DELEGACI!
SZANOWNI GOŚCIE!

Dzisiejsza konferencja zamienia kolejny etap w działalności wojewódzkiej organizacji partyjnej, jak również w życiu całego społeczeństwa Wielkopolski. Stawiamy tu stosowną okazję do zretelnej i obiektywnej oceny minionych dwóch lat, do przedstawienia dużego dorobku osiągniętego w tym czasie, ale zarazem wskazania słabości i błędów, których nie zdołaliśmy uniknąć. Pragniemy, aby ta wszechstronna ocena przebiegała w sposób sprawiedliwy, a więc sprawiedliwie, ale i krytycznie — w takim rozumieniu krytyki, aby służyła ona usunięciu przeszkód, hamujących dalszy dynamiczny rozwój.

Ocena, której dzisiaj dokonujemy, dotyczy okresu szczególnie ważnego i bogatego w istotne wydarzenia społeczno-polityczne i gospodarcze. Fakt ten przydaje naszym obradom znaczenia, ale zarazem zobowiązuje nas do szczególnie wnikliwych i wszechstronnych badań i stwierdzeń oraz wybiorych z nich wniosków.

Wśród tych wydarzeń bezspornie najbardziej pamiętnym był jubileusz 30-lecia naszej Ojczyzny. Obchodziliśmy go w poczuciu satysfakcji wszystkich Polaków, którzy w okresie życia jednego pokolenia podźwignęli kraj ze straszliwych zniszczeń wojennych i wyprowadzili go na 10 miejsce wśród uprzemysłowionych państw świata. Obchodziliśmy ten jubileusz w poczuciu dobrze spełnionego obowiązku wobec Ojczyzny, a obowiązek ten oznaczał wyłożenie na jej ołtarz, zapału i olbrzymie poświęcenie. Obchodziliśmy także ten jubileusz z dumą, że w tym czasie nasz kraj na arenie międzynarodowej.

Gdy mówimy dzisiaj o tych 30 latach wielkiego trudu i ogromnych dokonań, nie sposób oprzeć się refleksji historycznej, wiodącej nas do pierwszych powojennych dni i miesięcy.

Skłania nas do tej myślowej wyprawy w przeszłość również zbliżająca się 30 rocznica wyzwolenia Poznania przez bohaterką Armii Czerwonej. Wielka była cena tej wolności, którą przynieśli nam ludzie radzieccy w mroźne dni lutego 1945 r. Jej wysokość można określić 20-toma tysiącami mogił żołnierzy radzieckich, spoczywających w całej Wielkopolsce.

Przelana krew bratniego narodu nie była jednak bezowocna, zrodziła bowiem trwałą przyjaźń i głębokie braterstwo polsko-radzieckie. Ta przyjaźń i to braterstwo stanowią dziś, obok naszej wdzięcznej pamięci o wyzwolicie, najtrwalszy i najpiękniejszy hołd, złożony trudowi i bohaterstwu ludzi radzieckich.

W tamtych niełatwych dniach i pierwszych powojennych latach zdawali swój najtrudniejszy egzamin komunisty Wielkopolski: PPR-owcy i ZWM-owcy, którzy podjęli trudny i heroiczny bój o zorganizowanie i umocnienie władzy ludu pracującego.

Są wśród nas na tej sali, żyjący w wielkopolskich wioskach i miastach towarzysze, którzy dobrze pamiętają o tamtych latach wyrzeczeń i rezygnacji z prywatnego życia. Mierzono wówczas siły na zamiary, a zapał i ideała żarliwość wypierały wątpliwości i lękały przeszkody, a kłopotów i przeszkód było wiele. Jestem pewien, że oddam uczucia i myśli delegatów, jeśli z tego miejsca przekaże wszy-

Przemawia Jerzy Zasada.
Fot. — S. Ossowski

stkim znanym i bezimiennym bohaterom tamtych lat — należy im pokłon i wyrazy najwyższego szacunku.

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Okres dzielący nas od XIII Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej przyniósł ze sobą nie tylko jubileusz 30-lecia Polski Ludowej i związane z nim uroczystości oraz refleksje historyczne. Był to także wszystko okres wyjątkowy, twórczej pracy społeczeństwa naszego regionu, pracy znaczącej, dobrej, o której mówi szczególnie przedstawiciel delegatów sprawozdanie.

Wiele dzieł spośród dorobku minionego dwulecia zasługują na wyróżnienie, a ich twórcy na wysoki szacunek społeczny. Są wśród nich jednak dokonania o znaczeniu daleko wykraczającym poza sferę zwykłego rachunku ekonomicznego. Wśród tych właśnie dokonania mieści się Fabryka Domów w Suchym Lesie, Elektrociepłownia Karolin, trasa E-8, hotel „Polonez”, hala sportowo-widowiskowa „Arena”, uruchomienie produkcji „Tarpana”, jak również przedterminowo zmontowany przez załogę HCP silnik okrętowy do pierwszego polskiego 105-tysięcznika. Ofiarna załoga „Cegielskiego” która wyprodukowała do tej pory silniki okrętowe o łącznej mocy 4 miliony 900 tysięcy KM, zajmuje w tej dziedzinie czołową pozycję w świecie.

Długa jest lista owych dokonań, czynów i inicjatyw, realizowanych w każdym powiecie i dzielnicy. Doniosłość tych dokonań wynika z tego, że stanowią one punkt zwrotny w stylu pracy wielu przedsięwzięć, w świadomości tysięcy ludzi, w zawodowych przekonaniach setek fachowców. Zrodziły one nowe i w pełni nowoczesne sposoby myślenia i organizacji pracy. Na szczytach jest teraz utrwalenie i rozszerzenie tego stylu działania.

Ważną częścią ogólnego dynamicznego rozwoju Wielkopolski w minionym dwuleciu są osiągnięcia rolnictwa. Dzięki mądrej i dalekowzrocznej polityce rolnej partii, już obecnie przekroczony został stan pogłowia trzody chlewnej, planowany na koniec 5-letki. Trud pracowniczy rolnictwa wielkopolskiego i uzyskiwane przez nich wyniki, zostały wysoko ocenione przez kierownictwo naszej partii, cze-

go wyrazem było powierzenie Poznaniowi organizacji Centralnych Dożynek właśnie w roku 30-lecia Polski Ludowej. Staraliśmy się z tego zaszczytnego obowiązku wywiązać jak najlepiej, przyjmując ze staropolską gościnnością przodujących rolników z całego kraju.

Wydatnie i w sposób odczuwalny przez każdą wielkopolską rodzinę poprawiły się warunki socjalno-bytowe, warunki pracy i płacy, ochronę zdrowia i wypoczynku.

Okres mijającej kadencji wojewódzkiej władzy partyjnej zaznaczył się nie tylko poważnymi osiągnięciami produkcyjnymi przemysłu, transportu, budownictwa i rolnictwa. Był to również okres wprowadzania w życie i gromadzenia pierwszych doświadczeń nowego modelu funkcjonowania rad narodowych i terenowych organów władzy państwowej.

Praktyka, choć stosunkowo krótka, w pełni potwierdziła słuszność reformy władzy terenowej dokonanej z inicjatywą naszej partii. Reforma ta przyczyniła się do rozwoju kierowniczej roli partii, do wzrostu pozycji rad narodowych w systemie państwowym i ich autorytetu w społeczeństwie. Jest też ta reforma ważnym czynnikiem rozwoju socjalistycznej demokracji w naszym kraju.

Głównym twórcą wszystkich osiągnięć, o których z satysfakcją dzisiaj mówimy, jest nasza partia i jej wypróbowany aktyw, ofiarnie realizujący mądry i słuszny program, uchwalony na VI Zjeździe i skonkretyzowany dla Wielkopolski w programie przyjętym na XIII Wojewódzkiej Konferencji Partyjnej.

Słowa uznania kierujemy też do aktywnego Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego, który wespół z nami i z całym społeczeństwem uczestniczył w realizacji tego programu.

Konkretnym, żywym autorem budzącym dumę dokonania naszego regionu jesteś Ty — towarzyszu: mistrzu i robotniku z Cegielskiego, brygadziście z poznajskich przedsiębiorstw budowlanych, górniczych z Adamowa i Kłodawy, zootechniku i kombajnisto z Gołębina, rolniku ze spółdzielni produkcyjnych w Nowym Świecie, Adolfowie, czy Jarogniewicach.

To właśnie Wy, PZPR-owcy, stanowicie prawdziwą awan-

gardę w swych zakładach pracy, przy obrabiarce, na budowie i na roli. To Wy podjęliście dumnie, ale i zobowiązująco hasło: „komuniści — wystap na najtrudniejsze oddziały!”.

Wasz przykład i siła jego oddziaływania złożyły się też na wzrost autorytetu i umocnienie całej wielkopolskiej organizacji partyjnej. W okresie ostatnich dwóch lat powiększyła ona swe szeregi ze 198 do 213 tysięcy członków i kandydatów. Cieszy nas, oczywiście, ten wzrost liczebny naszych szeregów, wszak partia nasza jest żywym, podlegającym ciągłemu rozwojowi, organizmem. Bardziej jednak jesteśmy radzi z tego, że wraz z nim następowała jakościowa poprawa partii, lepiej kształtował się jej skład społeczno-zawodowy. Świadczy o tym fakt, że w roku 1973 robotnicy i rolnicy stanowili 79 procent ogółu nowo przyjętych, zaś w roku ubiegłym jeszcze więcej — bo 83,8 procent. Poważnie zwiększył się również udział kobiet i młodzieży wśród kandydatów partii w minionych 2 latach. Dzięki temu udział robotników i rolników w składzie całej wojewódzkiej organizacji partyjnej wzrósł z 57,3 proc. — w 1972 r. — do obecnego poziomu — 59 proc. Te pozytywne zmiany, znalazły swe odzwierciedlenie również w wynikach ostatnich wyborów do powiatowych i dzielnicowych władz partyjnych, gdzie zwiększył się udział robotników, kobiet i młodzieży. Przebieg powiatowych konferencji sprawozdawczo-wyborczych, klimat i rezultaty ich obrad wykazały, że mamy silną, zwaartą i preżną partię. Z konferencji tych wynieśliśmy równocześnie przekonanie, o potrzebie jeszcze większej ofensywności działania i wzmocnienia partyjnej kontroli nad wszystkimi dziedzinami życia społeczno-gospodarczego.

TOWARZYSZE!

Odnosząc się z satysfakcją do naszych osiągnięć, pamiętamy zarazem, że powinnością komunistów jest dążenie do stalego postępu, ciągły twórczy niepokój i nieustanne poszukiwanie coraz lepszych rozwiązań. Pamiętamy też o stwierdzeniu I sekretarza KC tow. Edwarda Gierka na VI Zjeździe partii:

„Partia oczekuje od nas oceny wnikliwej, sięgającej do istoty zjawisk społecznych, oceny, która przekształci w trwałe źródło siły nie tylko wszystkie dobre doświadczenia, dominujące w jej działalności, lecz także krytyczne rozpoznanie błędów i niedomagań”.

Realizując w praktyce wniosek, wynikający z tego ważne go stwierdzenia, ukazujemy ostro i zdecydowanie te braki i niedociągnięcia, które opóźniają nasz postęp, krytykujemy opinię publiczną i stanowią zaprzeczenie istoty socjalizmu. Postępowaliśmy tak z całą konsekwencją w okresie, jaki upłynął od XIII Wojewódzkiej Konferencji Partyjnej. Warto więc, dzisiaj wskazać na te dziedziny naszej działalności, gdzie mimo owych konsekwencji i uporów, nadal nie uzyskaliśmy w pełni zadowalających rezultatów.

Należy do nich pewna ilość przedsiębiorstw systematycznie nie wykonujących zadań planowych, nadmierne rozproszenie niektórych inwestycji, czy wciąż szwankująca — mimo pewnego postępu — praca placówek handlowych i usługowych.

To są materialne przejawy złej roboty, nie licującej z tradycją poznajską rzetelno-

ścią i gospodarnością. Równie krytycznie ocenić należy moralne przejawy takiego stylu pracy. Myślę tutaj o dążeniu zaledwie do przeciętności, o zadowoleniu kierownictw zakładów tylko wykonujących plany, o braku ambicji „podwyższania poprzeczki” i jej pokonywania.

Nadal widzimy też konieczność pracy nad szerokim upowszechnieniem takiej korelacji praw i obowiązków obywatelskich, która byłaby zgodna z wymogami współczesnego życia. Zakres tych praw jest w naszym ustroju i w naszym kraju bardzo szeroki. Nie zawieszajmy jednak temu poczucie obowiązków wobec państwa socjalistycznego, wysoka dyscyplina społeczna, rzetelne pomnażanie wspólnego dorobku wszystkich Polaków. Istnieje potrzeba partyjnego, krytycznego i wnikliwego podejścia do tego ważnego społecznie problemu.

Mimo szeregu osiągnięć w rozbudowie i kształtowaniu składu socjalnego partii, widzimy tutaj także sporo słabości.

Wśród nich za najważniejszą i wymagającą szczególnej uwagi uważamy pozycję partii na wsi wielkopolskiej. Nadal w wielu wioskach partia nasza nie ma swoich organizacji, a w wielu innych — jej pozycja nie odpowiada istniejącym możliwościom i potrzebom.

A przecież potrzeby te, już dzisiaj duże, w przyszłości będą znacznie większe. Rolnictwo, nasze stołowi, bowiem w obliczu poważnych zmian strukturalnych, wynikających z konieczności przejęcia przez sektor uprzemysłowiony wielu gospodarstw mało produktywnych oraz zadanym przez rolników państwu w zamian za rentę. Partia nasza winna sterczać tymi procesami, być aktywnym współtwórcą nowoczesnego rolnictwa wielkopolskiego, stąd jej siła w środowisku wiejskim jest dla nas sprawą wielkiej wagi.

Znaczniejszego postępu winniśmy też dokonać w umacnianiu partii wśród studentów. Perspektywy rozbudowy poznańskiego ośrodka naukowego i akademickiego sprawiają, że znaczenie tego problemu będzie coraz większe.

Wynika stąd potrzeba znacznie głębszego oddziaływania partii na środowisko studenckie i kształtowania jego świadomości zgodnie z potrzebami rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego.

Istnieją wszelkie warunki do pomyślnej realizacji tego zadania. Mamy w województwie 400-tysięczną armię młodych, pełnych zapału i energii członków Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej. Możemy z satysfakcją powiedzieć, że obecna kampania sprawozdawczo-wyborcza wykazała głębokie przywiązanie młodych Wielkopolan do partii i jej ideologii. Wykazała ona, że program partii pobudza wyobraźnię młodzieży i daje jej świadomość współodpowiedzialności za dalszy dynamiczny rozwój kraju. Wyniki wyborów do władz organizacji partyjnych świadczą, że dojrzałym wiekiem i doświadczeniem PZPR-owcy wysoko cenią te walory młodego pokolenia i widzą w nim wiernego sojusznika ideowego, godnego spadkobiercę rewolucyjnych tradycji poprzednich generacji Polaków.

Obok wzmocnionej pracy z młodzieżą, do szczególnie ważnych zadań zaliczamy dalsze konsekwentne umacnianie tronu robotniczo-chłopskiego w całej wojewódzkiej organizacji partyjnej.

We wszystkich tych działaniach doniosłą rolę spełni nie-

wątpliwie wymiana legitymacji partyjnych. Wszyscy komuniści Wielkopolski przywiązują do tej sprawy wielką wagę. Świadomi wzrastającego autorytetu partii w społeczeństwie wiemy równocześnie, że uzyskanie nowej legitymacji PZPR oznacza nie tylko słuszną dumę z rezultatów jej polityki, lecz przede wszystkim oznacza wzmocniony wysiłek i przodownictwo na każdym stanowisku pracy i na każdym odcinku życia społeczno-gospodarczego. Oznacza ona skromność i pryncypialność, życzliwość i poświęcenie do bóla ludzi pracy, oznacza też zwiększone obowiązki niezależnie od zajmowanego stanowiska.

Takie rozumienie przynależności do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej będziemy nadal realizować z pełną konsekwencją w całej wielkopolskiej organizacji partyjnej. Równie konsekwentnie będziemy troszczyć się o to, by w partii nie było miejsca dla ludzi biernych, łamiących dyscyplinę partyjną, obojętnych wobec ideologii PZPR i nie wrażliwych na sprawy ludzi pracy.

Wielką pomocą będą tu dla nas dokumenty XVI Plenum Komitetu Centralnego partii. Zawarte w nich wszechstronne, wnikliwe podejście do problemu postaw członków partii, głębokie określenie sylwetki ideowo-moralnej komunisty — nie tylko wzbogaca teorię naszego ruchu, lecz także stanowi ważny instrument praktycznego kształtowania wrażliwych i aktywnych współtwórców socjalistycznej Ojczyzny.

Traktujemy ten kierunek działania jako niezbędny przesłankę realizacji dalszego przyspieszonego rozwoju naszego regionu w nadchodzących latach. Perspektywy i możliwości tego rozwoju stwarza znana nam Uchwała Biura Politycznego i Prezydium Rządu dotycząca programu rozwoju Wielkopolski do roku 1980.

Realizacja tego wspaniałego programu wymaga ogromnego wysiłku naszej 213-tysięcznej organizacji partyjnej, wszystkich ludzi pracy naszego regionu. Zwiększonemu wysiłkowi każdego Wielkopolanina winno tutaj towarzyszyć przekonanie, że pracując dla Polski, pracuje dla siebie. I na odwrot: pracując dla siebie, dąży do realizacji swoich najbliższych — pracuje dla Ojczyzny. Tak pojmowany patriotyzm jest potężną dźwignią dalszego rozwoju socjalistycznej Polski.

Mamy ambicję i realne możliwości, aby z tej dźwigni uczynić źródło jeszcze wyraźniejszego postępu gospodarczego naszego województwa i dalszego zwiększenia jego wkładu w dorobek całego kraju.

Konkretnym przejawem tych możliwości są liczne zobowiązania załóg przemysłowych, odpowiadających twórczą pracą na listy, skierowane do nich przez towarzysza Edwarda Gierka i Piotra Jaroszewicza. Do tego samego kręgu cennych inicjatyw należą również działania aktywów powiatów Koło i Konin, mające na celu skupienie jak największej ilości zboża. Wszystkie te inicjatywy wzbogacają nasz wspólny dorobek. Cieszy nas także fakt, że w okresie od poprzedniej Wojewódzkiej Konferencji powstało w naszym regionie 15 nowych Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych. Z tym zwiększonym dorobkiem, z jeszcze silniejszą i bardziej

Dokończenie na str. 4

STRONA

GŁOS - 13 II 1975

Ambicją Wielkopolan — nie szczędzić sił dla pomnażania dorobku Ojczyzny

Dokończenie ze str. 3

dynamyczną partią, z entuzjazmem społeczeństwa Wielkopolski widzącego piękne „dzis” i dostarczającego perspektywy wspólnego „jutra” — pragniemy pójść na VII Zjazd PZPR.

DRODZY TOWARZYSZE!

Imponujący dorobek minionych 2 lat jest rezultatem strasznego dynamicznego rozwoju naszego kraju, wyrażonej krótkim, lecz bogatym w treść hasłem: „Socjalizm dla ludzi i przez ludzi”.

Jest on zarazem wymownym potwierdzeniem słuszności uchwały VI Zjazdu naszej partii, które wzrost dobrobytu ludności wiąże z pomnażaniem efektów produkcyjnych naszej gospodarki. Świadczy to dowodnie, że słowa partii idą w parze z jej czynami.

W tym wielkim dorobku, o którym z satysfakcją dzisiaj mówimy, swój poważny udział ma aktyw partyjny. Wykazywał on jak zawsze, swoją inicjatywę, zapal i pasję budowania silnej, nowoczesnej i za sobnej Ojczyzny.

Nasze komitety partyjne znacznie odnowiły swój skład i poszerzyły grono aktyw. Obok wyróżniających się robotników i dobrych rolników, zaangażowano do pracy wielu towarzyszy ze środowiska naukowego i inteligencji technicznej.

Zwiększono rolę członków instancji w podejmowaniu decyzji, zaś praca komisji problemowych zyskała walor rzeczywiście współdecydowania o istotnych problemach życia partii. Umocniona została atmosfera umożliwiająca swobodną wymianę poglądów i pełne naświetlenie sytuacji przed podjęciem partyjnych decyzji.

Było to możliwe dzięki leninowskiemu, pełnemu godności ludzkiej, a zarazem pryncypalnemu charakterowi wzajemnych stosunków między współtowarzyszami, członkami jednej partii. Taki model stosunków międzyludzkich kształtowany przez kierownictwo naszej partii i będący siłą motoryczną jej rozwoju, winien obowiązywać w każdym środowisku.

W minionych 2 latach nasze instancje partyjne wykazały dużą troskę o dobór i kształtowanie aktywu partyjnego według kryterium rzeczywistej autorytetu zawodowego, politycznego i moralnego w miejscu pracy i zamieszkania. Taką praktyką sprzyjała podnoszeniu rangi aktywu w opinii społecznej, a jednocześnie umacniała autorytet samej instancji partyjnej wśród członków partii i bezpartyjnych.

Wśród tego aktywu znajdują się również pracownicy partyjni. Możemy w pełnej zgodzie z prawdą stwierdzić, że mamy w Poznaniu i województwie dobrych pracowników politycznych. Rosnące kwalifikacje zawodowe i polityczne tej kadry, a także jej duże praktyczne doświadczenie, stanowią cenny kapitał naszych instancji partyjnych.

Podkreślamy to dzisiaj z satysfakcją, dając wyraz podobnym ocenom, wypowiedzianym na zebraniach i konferencjach sprawozdawczo-wyborczych przez wielu PZPR-owców z fabryk, wsi, uczelni i instytucji. Mówili oni z uznaniem, że dzisiaj aktywi i pracownicy partyjni idą i są chętnie widziani wśród załóg fabrycznych, na wsi, w instytucjach i urzędach. Po leninowsku uczą oni ludzi i zarazem sami uczą się od ludzi pracy.

Z równym zadowoleniem możemy dziś stwierdzić, że krytyczna ocena pracy niektórych instancji powiatowych, dokonana z tego samego miejsca przed 2 laty, nie pozostała bez echa. Te komitety, które poddały krytyce, wyciągnęły z niej właściwe, partyjne wnioski, zmobilizowały wokół siebie aktywi i wykazały się szeregiem wartościowych przedsięwzięć. Potwierdziła się w ten sposób podstawowa prawda, że w klimacie stworzonego przez nas konsekwentną realizacją uchwały VI Zjazdu PZPR, nie ma limitu dla inicjatywy, zapala i działalności służącej celom ogólnospołecznym.

Pozwólcie, towarzysze delegaci, że mówiąc o pracy komitetów i aktywu partyjnego, dam wyraz powszechnej opinii wszystkich wielkopolskich komunistów, opinii podkreślającej osobisty przykład i wielką pomoc, jakiej doświadczaliśmy niezmiennie od kierownictwa partii, od członków Biura Politycznego i Sekretariatu Komitetu Centralnego oraz osobiście od I sekretarza KC — towarzysza Edwarda Gierka.

Serdeczne słowa partyjnego podziękowania za tę pomoc, za robocze, bezpośrednie, twórcze spotkania z ludźmi pracy i aktywnym partyjnym, za mądre, życiowe rady — kierujemy dziś do Was Drogi Towarzyszu Babiuch — jako wyraz głębokiej wdzięczności dla całego kierownictwa naszej partii.

Jednocześnie z tym podziękowaniem pragniemy Was za pewnić — i prosić o przekazanie tych słów I sekretarzowi Komitetu Centralnego partii, tow. Edwardowi Gierkowi — że wielkopolska organizacja partyjna, jej wypróbowany aktyw i jej oddani pracownicy partyjni, nie będą na dalsze szczędzić swych sił i ofiarności w pracy dla umocnienia partii i rozkwitu socjalistycznej Ojczyzny.

Dobre wykonanie zadań 1975 to dobry start w przyszłą pięciolatkę

Skrót wystąpienia wojewody poznańskiego — Tadeusza Grabskiego

Odpowiedzią ludzi pracy Wielkopolski na konsekwentne wcielanie w życie ustaleń VI Zjazdu naszej partii, na spełnianie zapowiedzi stałego polepszania warunków bytowych — była wyteżona praca dla współdziału w urzeczywistnianiu polityki przyspieszonego rozwoju — stwierdził m. in. wojewoda.

Dobrymi wynikami pracy zamyka okres ostatnich dwóch lat wielkopolski przemysł, osiągnąwszy duże tempo wzrostu produkcji. Wartość produkcji i usług w roku 1974 — w porównaniu z poziomem roku 1972 — wzrosła o ponad 25 proc. W latach 1973/74 nasz przemysł dostarczył towarów i usług wartości o 9,1 mld złotych przewyższającej wielkość przyjętą w rocznych planach.

Zysaliśmy wydatny wzrost produkcji artykułów rynkowych takich jak meble, odzież, wyroby dziewiarskie, kucharki gazowe, artykuły spożywcze. Udział nowości w ogólnej wartości produkcji zwiększył się z 2,8 proc. w roku 1972 do 6,7 w roku 1974. Pomyślnie wykonano zadania eksportowe. Pewną poprawę — aczkolwiek jeszcze nie na miarę oczekiwań — osiągnięto w dziedzinie usług dla ludności.

Dobre są wyniki w poprawie efektywności gospodarowania. Szereg zakładów skróciło okres dochodzenia do zdolności produkcyjnej lub osiągnęło ją w planowanym terminie.

Udział wydajności pracy w przyroście sprzedaży produkcji zwiększył się z 52 proc. do 80 proc. w 1974 r.

Dla rolnictwa poznańskiego minione dwa lata były kolejnym etapem intensyfikacji produkcji zwierzęcej i roślinnej. Wartość produkcji globalnej rolnictwa wzrosła w tym czasie o 13,4 proc. Ponadplanowy skup żywca osiągnął 33 000 ton a mleka 55 mln litrów.

W rolnictwie wielkopolskim coraz większą rolę odgrywa sektor usług publicznych, podnoszący w każdym roku wartość produkcji netto z hektara oraz zwiększający swój udział w skupie płodów rolnych.

W wyniku zainwestowania

znacznych nakładów — obraz Wielkopolski uległ istotnym przeobrażeniom: zbudowano lub zmodernizowano szereg zakładów produkcyjnych, urządzeń i obiektów gospodarki komunalnej, obiektów socjalnych.

Nauczyliśmy się skracać cykle inwestycyjne, wprowadzać na budowę nowoczesne metody organizacji pracy i technologii. Osiągnięto wyższy poziom programowania, projektowania i przygotowania inwestycji.

Dobrymi wynikami pracy zamykają swą dwuletnią działalność pracownicy transportu. Załogi PKP i PKS zapewniły poprawę przewozów pasażerskich oraz zwiększone potrzeby transportu towarowego.

Dobra zapowiedzią pomyślnej realizacji tegorocznych zadań są wyniki uzyskane w styczniu. Produkcja przemysłu wzrosła o 11,0 proc., budowlana o 20,4 proc. Przyrost produkcji w przemyśle osiągnęliśmy w 82,7 proc. droga wzrostu wydajności pracy. W toku przyspieszonego procesu rozwoju ważną rolę spełniają działania zmierzające do utrwalenia równowagi pieniędzy no-rynkowej.

Wysoka dynamika przyrostu plac, dochodów i świadczeń społecznych — stawia przed gośpodarką zadania wzmożonego wysiłku produkcyjnego. Na szym obowiązkiem jest wygospodarowanie nowych rezerw, by nie tylko osiągnąć zaplanowany na bieżący rok 11,6 proc. wzrost produkcji przemysłowej i 3,3 proc. wzrost produkcji rolniczej — lecz zadania te przekroczyć, głównie na potrzeby rynku wewnętrznego i eksportu.

Mówiąc o działaniach na rzecz utrzymania równowagi pieniężno-rynkowej wojewoda podkreślił, iż ważne zadania stała przed administracją terenową, aparatem handlu oraz pracownikami sfery usług. Oczekujemy od nich dalszego usprawnienia funkcjonowania handlu, gastronomii i lepszej obsługi konsumenta.

Obok wyników pracy przemysłu i sfery usług — na kształtowanie równowagi pieniężno-rynkowej duży wpływ wywiera realizacja zadań w rolnictwie. W roku bieżącym — w pierwszym roku wdrażania postanowień uchwały XV Plenum KC — wielkopolskie rolnictwo oczekują wyjątkowo trudne zadania. W wyniku dalszej intensyfikacji rozwoju produkcji — zamierza się osiągnąć w skupie 501 000 ton żywca, 850 mln litrów mleka, 630 000 ton ziemniaków oraz 840 000 ton zboża.

W związku z tegorocznymi zadaniami — wyższe wymogi w dziedzinie okazywania pomocy rolnictwu stawiamy przed służbą rolną oraz organizacjami współdziałającymi z rolnictwem.

Drugim zespołem spraw, na które zwrócimy szczególną uwagę w latach 1975/76 — to poprawa efektywności gospodarowania, przede wszystkim w drodze racjonalnego wykorzystania siły roboczej oraz obniżki kosztów produkcji.

Zakończony w grudniu 1974 r. przegląd poziomu i struktury zatrudnienia wskazał na liczne jeszcze źródła rezerwy potencjału ludzkiego, przede wszystkim tkwiące w organizacji, w fachowym przygotowaniu kadr, w dyscyplinie pracy. Realizując wnioski wynikające z tego przeglądu — będziemy jednocześnie prace te pogłębiać, korygując dotychczasowe potrzeby regionu w zakresie kadry kwalifikowanej.

W wyniku tego — spodziewamy się uzyskać już w roku bieżącym znaczne rezultaty we wzroście wydajności pracy, której udział w przyroście produkcji powinien wynieść co najmniej 85 procent, w zmniejszeniu godzin nadliczbowych, w poprawie relacji tempa wzrostu średniej płacy do wydajności pracy i przyrostu produkcji.

Kontynuować będziemy dalsze działania nad porządkowaniem gospodarki materiałowej. W tej dziedzinie osiągnąć musimy do źródeł bardziej złożonych rezerw; do technologii wytwarzania, oceny nowoczesności wyrobów, poprawności konstrukcji. To obryzanie zadanie stoi przed inżynierami, ekonomistami, zaplecem naukowo-badawczym, uczelniami, biurami konstrukcyjno-technologicznymi.

Wyższe wymogi stawiać będziemy w dziedzinie przestrzegania ładu, porządku i dyscypliny. Rozumiejąc ten problem rozległy — od dobrego wykonywania codziennych zadań i obowiązków zawodowych do przestrzegania norm życia społecznego i dyscypliny państwa — w jej węższym — traktujemy go jako jeden z ważkich kierunków działania.

Powszechnemu zaangażowaniu społecznemu i wysiłkowi ludzi pracy — podkreślił wojewoda — musi towarzyszyć świadomość każdego obywatela, że jego indywidualna praca i postawa współdecydują o ogólnym dorobku: a więc o tempie rozwoju społeczno-gospodarczego, o wydajności pracy, o ogólnych wynikach skupu a tym samym o stopniu zaopatrzenia rynku w produkty żywnościowe: że nasza praca i opinie społeczne oraz panujące stosunki międzyludzkie — kształtują także dobrą pracę pracowników handlu, usług, transportu, służby zdrowia, administracji gospodarczej i państwowej.

Administracja gospodarcza wszystkich szczebli zarządzania musi przestrzegać prawidłowego wykonywania w praktyce wszystkich decyzji kierownictwa partii i rządu, resortów, władz lokalnych, jednocześnie inspirując procesy doskonalenia pracy i kierowania.

W centrum uwagi terenowej administracji państwowej, mającej dziś po reformie zagwarantowane warunki dobrej pracy — pozostają sprawy związane ze sprawną obsługą obywateli.

Podnosząc na wyższy poziom sprawność komitetów i odpowiedzialność w sferze obsługi obywateli — nie wolno nam zapominać o roli jaką ma do spełnienia administracja terenowa w procesie społeczno-gospodarczego rozwoju. Na czoło problemu wysuwa się kwestia dalszego umacniania gminy — jako podstawowe go ognia naszego systemu ekonomicznego, w pierwszym rzędzie w dziedzinie rozwoju rolnictwa i aktywizacji życia społecznego.

Ważną dziedziną skupiającą uwagę administracji państwowej i gospodarczej w roku bieżącym jest przygotowanie warunków dla optymalnej realizacji zadań określonych Uchwałami Biura Politycznego i Rady Ministrów o rozwoju społeczno-gospodarczym Wielkopolski w latach 1976—1980.

Szczególne zadania oczekują w tym zakresie miasto Poznań — stolicę naszego regionu. Specyficzne warunki rozwoju ponad 650-tysięcznej aglomeracji wymagają bardzo wszechstronnego i elastycznego działania na wielu kierunkach.

W okresie między XIV a XV Konferencją Wojewódzką przystąpimy do realizacji programu społeczno-gospodarczego rozwoju Wielkopolski, zatwierdzonego przez Biuro Polityczne i Radę Ministrów — stwierdził na zakończenie wojewoda.

Będziemy startować do tych zadań z bazy, jaką wypracujemy wspólnym wysiłkiem w roku bieżącym. Należy więc uczynić wszystko, by dobrze wykonać tegoroczny plan i budżet, zapewniający dostatecznie warunki bytowe mieszkańcom miast i wsi.

Jasno nakreślone perspektywy w połączeniu z satysfakcją z dokonanych czterech minionych lat — stanowią dobrą zachętę do rzetelnej pracy w bieżącym roku dla wszystkich mieszkańców Wielkopolski.

Zastępcy członków KW PZPR

Jerzy Brzert — dyrektor Poznańskiego Zjednoczenia Budownictwa; **Antoni Buksakowski** — I sekretarz KP PZPR w Ostrowie Wlkp.;

Marian Dominiczak — I sekretarz KP PZPR w Śremie;

Jerzy Filipiak — kierownik Wydziału Nauki i Oświaty KW PZPR;

Kazimierz Humiński — monter traktorysta PGR Wrząca pow. Trzcianka;

Kazimierz Jóskowiak — przewodniczący ZW Związku Socjalistycznej Młodzieży Wiejskiej;

Wojciech Klos — Prokurator Wojewódzki w Poznaniu; **Miron Kosiński** — kierownik Wydziału Budownictwa i Gospodarki Komunalnej KW PZPR; **Stanisław Komorniczak** — I sekretarz KP PZPR w Nowym Tomyślu; **Maria Król** — naczelnik Urzędu Gminnego w Liskowie pow. Kalisz;

Jerzy Lengowski — przewodniczący ZW ZMS w Poznaniu;

Engelusz Liszkowski — robotnik Fabryki Pięt Piśmionych w Czarnkowie, I sekretarz Komitetu Zakładowego;

Danuta Matyla — członek RSP w Przybiniu, pow. Leszno; **Zygmunt Marcinkowski** —

I sekretarz KP PZPR w Wolsztynie;

Leon Orlikowski — I sekretarz KP PZPR w Środzie Wlkp.;

Jadwiga Pawlak — robotnica Poznańskich Zakładów Drobiarskich w Śwarzędzu pow. Poznań; **Kazimierz Piasecki** — I sekretarz KP PZPR w Ostrzeszowie;

Bogdan Ratajczak — aktor Opery Poznańskiej;

Mieczysław Sekowski — kotlarz Pleszewskiej Fabryki Aparatury; **Wiesław Siwiński** — I sekretarz KD PZPR Poznań—Jeżyce; **Jan Skrzypczak** — rolnik indywidualny Różopole pow. Krotoszyński; **Ludwik Sobieraj** — generał — zastępca dowódcy Wojsk Lotniczych d/s Politycznych w Poznaniu;

Romuald Szlingier — I sekretarz KD PZPR Poznań — Grunwald;

Jerzy Tomeczak — I sekretarz KP PZPR w Turku;

Halina Widerska — robotnica Fabryki Kosmetyków „Pollena-Lechia”; **Kazimierz Widerski** — I sekretarz KD PZPR Poznań—Wilda; **Stanisław Wojdaż** — kierownik Wydziału I sekretarza KW;

Józef Sroń — I sekretarz KP PZPR w Szamotułach;

Henryk Łukowiak — I sekretarz KP PZPR w Rawiczu;

Zygmunt Marcinkowski — mistrz tokarski Zakładów Rowerowych w Poznaniu;

Henryk Nogaś — I sekretarz KP PZPR w Międzychodzie;

Stanisław Piątek — rolnik ze wsi Kępa Wielka, pow. Środa; **Jerzy Pokrywczynski** — kierownik Wydziału Listów i Inspekcji KW PZPR, **Czesław Preis** — I sekretarz KP PZPR w Słupcy;

Halina Rakowicz — laborantka Huty Aluminium-Konin; **Jan Ratajczak** — tokarz w Zakładach Maszyn Chemicznych „Metalchem”;

Olgierd Samoliński — kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR, **Antoni Słusarczyk** — I sekretarz KP PZPR w Krotoszyźnie, **Henryk Stach** — rencista, długoletni działacz partyjny;

Stefan Urbaniak — prezes Wojewódzkiego Związku Gminnych Spółdzielni;

Jan Zasięczny — I sekretarz KP PZPR w Jarocinie, **Kazimierz Zgola** — I sekretarz KP PZPR w Gostyniu, **Stanisław Zieliński** — stolarz ustawiający w HCP.

Spotkanie przedstawicieli MKiS i ZG ZLP

Wczoraj odbyło się spotkanie kierownictwa Ministerstwa Kultury i Sztuki z przedstawicielami ZG Związku Literatów Polskich. W czasie spotkania omówiono problem środowiska twórczego, które były w ostatnich latach podejmowane i rozwiązywane przez władze partyjne i państwowe przy ścisłym współdziałaniu z ZG ZLP.

W spotkaniu uczestniczyli: minister kultury i sztuki — J. Tejchma i sekretarz KC PZPR — W. Łarąsko. (PAP)

Losowanie bonów oszczędnościowych PKO

Powszechna Kasa Oszczędności informuje, że dwudzieste dziewięć losowanie premiovanych bonów oszczędnościowych odbędzie się 15 lutego 1975 r. o godz. 9 w Warszawie przy ul. Nowogrodzkiej 35/41.

W losowaniu wezmą udział wszystkie boni zakupione do 14 lutego 1975 r. (PAP)

Depesza gratulacyjna przywódców ZSRR do kosmonautów

Przywódcy radzieccy Leonid Breżniew, Nikołaj Podgorny i Aleksiej Kosygin wystosowali depeszę gratulacyjną do kosmonautów Aleksieja Gubariewa i Gieorgija Greckiego oraz do wszystkich, którzy uczestniczyli w przygotowaniach i wykonaniu lotu kosmicznego na orbitalnej stacji naukowej „Salut-4” i statku kosmicznym „Sojuz-17”.

A. Gubariow i G. Greczko

w odpowiedzi serdecznie podziękowali KC KPZR, Prezydium Rady Najwyższej i Radzie Ministrów ZSRR za okazane im zaufanie. Oświadczyli oni, że są gotowi do wykonania nowych zadań.

Za pomyślnie wykonanie programu lotu A. Gubarielow i G. Greczko przyznano tytuły Bohaterów Związku Radzieckiego oraz „Lotników-kosmonautów ZSRR”. (PAP)

Pomyślne prognozy rozwoju sytuacji na Bliskim Wschodzie

Prezydent Egiptu Anwar Sadat konferował wczoraj przez blisko 4 godziny z amerykańskim sekretarzem stanu Henry Kissingerem, który tego samego dnia przybył do Kairu po 2-dniowej wizycie w Izraelu. Kissinger odbył także rozmowy z ministrem spraw zagranicznych Egiptu — Ismailem Fahmim. Przedmiotem rozmów były zagadnienia dotyczące możliwości przywrócenia pokoju na Bliskim Wschodzie.

Po spotkaniu z Kissingerem, Anwar Sadat oświadczył, że rozmowa była pożyteczna, dodając, że zachowuje optymizm na temat dalszego rozwoju sytuacji na Bliskim Wschodzie. Także Kissinger podzielił tę opinię. Wyraził on to zarówno w rozmowie z przedstawicielami prasy przed odlotem z Tel Awiwu, jak i na lotnisku kairskim, a także po spotkaniu z prezydentem Egiptu. Kissinger wyraził pogląd, że pomimo utrzymujących się dotychczas rozbieżności, stanowiska Egiptu i Izraela na temat sposobów przy-

wrócenia spokoju można będzie jednak pogodzić.

W dniu przyjazdu Kissingera do Egiptu, prasa kairska ponownie zaakcentowała, że rząd tego kraju nie zrezygnuje z żądań kompleksowego rozwiązania konfliktu, tj. wycofania wojsk izraelskich z zajętych terytoriów Egiptu, Syrii i Jordanii, zwrotu Egiptowi pól naftowych w Abu Rudeis (zagarniętych przez Izrael po wojnie w 1967 r.) oraz zgody na udział Organizacji Wyzwolenia Palestyny w konferencji genewskiej na temat pokoju na Bliskim Wschodzie.

Natomiast w Izraelu prawicowa, opozycyjna Partia Likud ponownie domaga się od rządu premiera Icchaka Rabiniego zapewnienia, że nie zaakceptuje on egipskich warunków, zwłaszcza w sprawie wycofania wojsk i zwrotu pól naftowych — bez „odpowiednich koncesji”. Przemawiając wczoraj w parlamencie, Rabin potwierdził, że nie ma takich intencji.

Henry Kissinger odlatuje dzisiaj rano do Damaszku, a wieczorem tego samego dnia powraca do Tel Awiwu, aby przedstawić rządowi Izraela wyniki swych negocjacji z przywódcami Egiptu i Syrii.

W czasie konferencji prasowej w Topeka prezydent USA Ford wyraził optymizm, co do możliwości pozytywnych wyników obecnej misji Kissingera, którą określił jako sondazową. (PAP)

SPORT-SPORT-SPORT

Refleksje wokół ringu

Co nam zostanie z tych mistrzostw?

W minioną niedzielę zakończono w Koninie 4-dniowy tegoroczny 45. turniej bokserski o mistrzostwo Wielkopolski. O prawo udziału w mistrzostwach Polski walczyło 64 zawodników z Zagłębia Konin, Olimpij Poznań, Sokoła Piła, Prosyń Kalisz, Warty Śrem, Ostrovi i Budowlanych Poznań. Turniej budził niewesołe refleksje. Trudno bowiem określić, co wniósł i czym się zapisze w historii wielkopolskiego pięściarstwa.

Nie spełnił on generalnych założeń i nie stał się niestety przebiegiem pracy szkoleniowej we wszystkich 10 sekcjach bokser-

skich naszego okręgu, chociażby dlatego, iż czołowe zespoły nie wystąpiły w pełnych składach. Konin, który w turnieju zbył wiele walk zakończyło się przed czasem, potwierdził, że poziom szkolenia w poszczególnych klubach Wielkopolski jest nierówny i co najgorsze — prócz Olimpij i Zagłębia — niepokojąco słaby. Przeważał boks słowy, a umiejętność nośnej technicznej walki na pięści obserwowaliśmy u kilku zaledwie zawodników.

Nieobecność Fieskiego, Marciniaka, Jakubowskiego, Stachowiaka i Biernackiego z Olimpij, Przybylskiego z Zagłębia, Wajgelta z pińskiego Sokoła sprawiła, iż minione mistrzostwa trudno też nazwać konfrontacją najlepszych w poszczególnych kategoriach. W tej sytuacji podział mistrzostw szarż pomiędzy Zagłębiem i Olimpią w stosunku 7:4 jest po prostu uludny i nieprawdziwy. Gdyby w ringu wystąpili wspomniani przez nas zawodnicy, rezultat mógłby być równie dobrze odwrotny. Zdecydowanie też zmieniłaby się punktacja klubowa, a mistrzostwa stałyby się klasycznym pojedynkiem dwóch I-ligowych zespołów, a nie jak to było obecnie meczem Zagłębie kontra reszta okręgu.

Wygląda na to, iż termin tegorocznych mistrzostw (w tym samym czasie odbywały się turnieje mistrzowskie w całym kraju) wybrało niezbyt fortunnie. Koliduje on z imprezami międzynarodowymi, w których uczestniczą: Przybylski na turnieju w Budapeszcie, Wajgelt i Stachowiak — w Mińsku. Aby wyjaśnić niezbyt zrozumiałą absencję Fieskiego, Marciniaka i Biernackiego zwróciliśmy się wczoraj do Polskiego Związku Bokserskiego w Poznaniu, tuż po wczorajszym posiedzeniu Komisji Sportowej PZB, analizującej przebieg konińskich mistrzostw. Co do zawodników sprawa nie jest jeszcze wyjaśniona, natomiast kluby: Odra, Stella i Polonia dysponują jedynie juniorami, nie mogły więc nikogo przysłać na mistrzostwa okręgu.

Kolejną sprawą budzącą mieszane uczucia to losowanie walk eliminacyjnych. Los jest pozornie sprawiedliwy, lecz tym razem okazał się kapryśny i krzywdzący. Już w eliminacjach spotkali się bez wątpliwości dwaj najlepsi w wa-dze ciężkiej Ryszard Mazur z Olimpij i Antonim Kuskowski z Zagłębia. W ten prosty sposób Antoni Kuskowski zaliczany do krajowej czołówki w swej kategorii nie został nawet wicemistrzem okręgu. Nierozstawienie w

boksie (nie tylko u nas zresztą) równorzędnych pretendentów do mistrzowskich szarż spowodowało, iż dochodziło do dramatycznych, bratobójczych walk pomiędzy pięściarzami tego samego zespołu. O ile w półfinale walka pomiędzy gwardzistami Nowakiem i Kędzierką nie była bezwzględnie pojedyńkiem o prawo występu w pierwszym zespole Olimpij, o tyle finałowa walka pomiędzy Kozłowskim i Sobańskim z Zagłębia miała dowiedzieć trenerowi Tadeuszowi Grzelakowi, działaczom i publiczności, który z nich jest lepszy.

Na ringu w Koninie ujawnił się zaledwie jeden talent czystej wody — Ryszard Osinski z Zagłębia, zawodnik wagi półciężkiej. Znakomicie też zaprezentował się na szerszej arenie Mieczysław Ruth, walczący w stylu, jaki chciałbyśmy jak najczęściej widzieć na krajowych ringach. (ask)

Lech — Stal Stocznia 1:0 (0:0)

Udany sparring kolejarzy

Przygotowujący się starannie do wiosennej rundy rozgrywek I ligi piłkarze Lecha pokonali w Poznaniu II-ligową Stal Stocznia 1:0 (0:0). Zdobywcą zwycięskiej bramki był Olszyna w 30 minucie gry, który po szybkiej, zespołowej akcji wymusił w bramkarza gości i umieścił piłkę w siatce. W pierwszej połowie meczu, toczącego się w szybkim tempie, lechici posiadali wyraźną przewagę w polu, grali bardzo swobodnie. Do spotkania wczorajszego Lech przyszedł w swoim najsilniejszym składzie (z wyjątkiem niedysponowanego Szpakowskiego) choć w eksperymentalnym ustawieniu: Karwecki — Gut, Domino, Stepek, Wojciechowski — Barczak, Jakubczak, Napierała — Szewczyk, Milewski, Olszyna (Rutkowski).

W drugiej części meczu trener J. Pekowski dokonał licznych zmian w drużynie. Obserwując zapełnione pierwsze zespoły, potwierdza się opinia, że Lech ma coraz dłuższą „ławkę rezerwowych”. Inicjatywa należała nadal do piłkarzy z Debeca, choć goście grając bardzo ambitnie dwukrotnie groźnie kontratakowali. Niele zaprezentował się w obronie utalentowany junior, wychowanek klubu — Nowisz. W II części gry na boisku ujrzelśmy drużynę Lecha w składzie: Turek (Zakrzewski), Nowisz, Płotka, Tomkowiak, Rutkowski, Nowak, Maricki, Słowik, Krasowski, Olszyna, Szczepaniak (Głozinski).

W piątek drużyna poznańskiego Lecha udaje się na tournée do Rumunii. Będzie to kolejny etap przygotowań ulubieńców Wielkopolski do trudnych mistrzowskich spotkań. (jp)

Mały Lotek

3, 9, 15, 17, 20
Banderola 849496

„Totek” płaci

P. P. Totalizator Sportowy zawiadamia, że w zakładach Totolotka z dnia 9. bm. stwierdzono: Losowanie I: 1 row. z 5 traf. — wygr. 1.000.000 zł; 6 row. z 5 traf. prem. — wygr. po 311.775 zł; 379 row. z 5 traf. zwykł. — wygr. po ok. 7.000 zł; 11.962 row. z 4 traf. — wygr. po 282 zł; 193.800 row. z 3 traf. — wygr. po 18 zł. Losowanie II: 122 row. z 5 traf. zwykł. — wygr. po 26.570 zł; 7.940 row. z 4 traf. — wygr. po 4 zł; 166.636 row. z 3 traf. — wygr. po 25 zł.

W Poznaniu szachowe Mistrzostwa Polski

Od 14 do 26 bm. w sali Zespołu Szkół Zawodowych nr 2 przy ul. Śniadeckich rozegrane zostaną XXXII otwarte Indywidualne Mistrzostwa Polski w szachach.

Po raz pierwszy w swej historii mistrzostwa te zostaną rozegrane jako turniej otwarty, dostępny bez eliminacji dla każdego zawodnika, który podczas 13 rund rozgrywek zgromadzi niezbędną ilość punktów.

Miliosnicy szachów na najwyższym poziomie — do obserwacji Mistrzostw Polski zachęcamy uczestników, którzy zamierzają uczestniczyć w turnieju organizowanym przez naszą redakcję — zobaczą przy szachownicy m. in. obrońcę tytułu, wychowanka poznańskich klubów, aktualnego zawodnika warszawskiego Maratonu, mistrza międzynarodowego — Włodzimierza Schmidta, a także Bogdana Sliwę, Romualda Grabcewskiego, Jacka Bednarskiego i wie lu innych znanych szachistów.

W barwach Poznania wystąpią m. in. mistrz międzynarodowy Zbigniew Doda oraz mistrzowie Ryszard Bernard, Bogdan Pietrusiak, Ignacy Nowak z Lecha, Włodzimierz Kruszyński i Włodzimierz Kalużyński z Poczty.

Podrzednie Mistrzostwa Polski organizowano w Poznaniu w 1971 roku, kiedy to tytuł najlepszego w kraju zdobył W. Schmidt. Tegoroczne mistrzostwa zapowiadają się ciekawie, albowiem wyłonią regularnego, oparte na systemie szwajcarskim, preferującego ofensywny styl gry. (ask)

dalekopisem

230 zawodników stanęło na starcie eliminacji turnieju indywidualnego mistrzostw świata w tenisie stołowym, które rozgrywane są w Kalkucie. Przez dwie pierwsze eliminacje zwycięsko przeszedł nasz reprezentant Zbigniew Frączyk, który znalazł się w gronie najlepszych 38 zawodników.

Koszykarze leningradzkiego Spartaka zakwalifikowali się do półfinału rozgrywek o Puchar Zdobywców Pucharów, zajmując pierwsze miejsce w swej grupie eliminacyjnej. W ostatnim meczu eliminacyjnym Spartak pokonał francuski zespół Le Mans 119:79 (37:32).

Annemarie Moser-Proell po raz czwarty zdobyła tytuł mistrzyni Austrii. Podczas zawodów międzynarodowych w Zell Am See wygrała slalom gigant 1.11,37, wyprzedzając Monikę Kraserer — 1.12,17 i Beate Schroll — 1.12,82.

W Les Diehlerts rozpoczęły się narciarskie mistrzostwa Szwajcarii. Slalom gigant kobiet wygrała Lisa — Marie Morerod — 1.34,56.

DALSZY CIĄG POWIEŚCI „DLACZEGO WĘGERSKA PIŁKA NOŻNA JEST CHORA?” OPUBLIKUJEMY W SOBOTE.

Pracownicy poszukiwani

Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Poznaniu, ul. Krauthofera 10, tel. 699-12 — zatrudni zaraz:

- palaczy i pomocników palaczy na kotły La Monte'a, WCO, KCO;
- palaczy i pomoc palaczy na sezon ogrzewczy 1974/75;
- monterów urządzeń ogrzewczych;
- samodzielnego referenta ekono. &/s termowo-prawnych — wymagane wykształcenie wyższe prawnicze, względnie średnie plus 4 lata praktyki w dziale inwestycji.

987-K1

Praca • Nauka

Piekarz - piecowy, cukiernik potrzebni. Długa 12. 204g

Przyjmę pomoc na niepełną ilość godzin. Politechniczne dziecko. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2540g.

Pani umiejąca szyc — potrzebna. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2540g.

Do malowania tkanin ssa blonami przyjmę pracownika lub pracownicę. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2540g.

Kowal przyjmie pracę w PGR, warunek mieszkaniowy. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2540g.

Wpisy na zaoczne (korespondencyjne) kursy: kalkulacji i kosztorysowania robot budowlano - montażowych, asystentów i pomocy technicznej projektantów, kreśleń technicznych budowlanych, konstrukcyjnych, instalacyjnych i części maszyn — przyjmuję, szczegółowych pisemnych informacjach — dzielnia „Wiedza”, 31-199 Kraków, Sosnowskiego 8 (przedłużenie ulicy Sienkowskiej). 370-K2

Tańców towarzyskich

wyucza Adela Szezykówna, Poznań, ul. Mieroskiego 24, tel. 204g

Kupno • Sprzedaż

Kapcie bony PeKaO. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 311g.

Meble, obrazy, lampy, zegary, biżuteria, kapcie. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 311g.

Kapcie materiał szatynowy, biały, długi włos. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 311g.

Sprzedaż palnik na rękę (RFN). Składowiska, 66-210 Lubniewice. 214g

Sprzedaż wózek elektryczny używany Poznań, ul. Walejskiej 56 m. 19. 384g

Sprzedaż ciemny C-24 z przyciemn. Stan bardzo dobry. Józef Malinowski — Stawo, pow. Drawsko. 204g

• Lokale

Płonie kapie M-4 lub M-5 w nowym budownictwie, względnie połowę domu bliźniaczego. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 240g.

Stacja Pogotowia Ratunkowego m. Poznań

INFORMUJE, że

PODSTACJA WILDA, UL. BUKOWA 1 ZOSTAŁA PRZENIESIONA NA UL. ŁOZOWĄ 53

(Szkoła Podstawowa nr 49).

Sprawy ambulatoryjne załatwiają ambulatoria Stacji, ul. Chelmońskiego 20. 975-K1

Wycieczki spółdzielcze

M-6 — zamienię na dwa mniejsze. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2347g.

Przyjmę na pokój panienkę. Czerwona, ul. Rolna 3 kolo nowej szkoły. 2540g

Zamienię mieszkanie spółdzielcze z kuchnią, łazienką, korytarz, balkon, całość 38 m². H. Piętro, Poznań - Debiec — na pokój z kuchnią bez wygód, w śródmieściu. I i II piętro, tylko samodzielnego. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2540g.

Hmerylowa nauczycielka muzyki, uczciwa, kultu rala — poszukuje pokoju pieniężnego przy kulturalnej rodzinie lub samotnej osobie. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 240g.

Oddam pokój w dzielnicy, Czerwona, ul. Rolna 3. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 240g.

Paniąka pracująca, poszukuje samodzielnego pokoju (Jędrzej). Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 240g.

Zguby • Różne

Zaginął pies bokser pięcioletni. Ostrzegam przed kupnem. Zwrot za wynagrodzeniem. Poznań, 21 m. 4, Czajka. 3815g

30 I, godz. 10.30 zgubiłam w taksówce na trasie R. Łazarski — Świerczewskie go obrączkę ślubną. Uczciwego znalazcę proszę o zwrot za wynagrodzeniem. Tel. 643-96. 3812g

Bezpłatne cyklinowanie parkietów Tel. 609-80. 2861g

Garaż murowany, centrum — oddam na 3 lata. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2672g.

• Matrymonialne

Kawaler lat 40, z wykształceniem, mieszkaniem — pozna od powiednia pannę do lat 32. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2311g.

Kawaler lat 33, mistrz ślusarski, z wielką gotówką — pozna pannę do 163 wzrostu, nie palącą, z mieszkaniem. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2400g.

Dnia 10 lutego 1975 r. zmarł długoletni członek naszej Spółdzielni

HENRYK ELTMANN

Pamięć o Nim pozostanie wśród nas.

Rodzinie Zmarłego składamy wyrazy głębokiego współczucia.

Pogrzeb odbędzie się dnia 13 lutego 1975 roku o godz. 11.30 z kapłanem emerytalnym na Górnym.

Rada, Zarząd, POP i pracownicy Krawiecko - Fatrzarskiej Spółdzielni Pracy „Moda” w Poznaniu 140-K3

Zmarł były długoletni, zasłużony pracownik naszego Zakładu

STANISŁAW DEUTSCH

odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Pogrzeb odbędzie się dnia 13 bm. o godz. 11 na cmentarzu na Miłoszowie.

Rodzinie Zmarłego wyrazy głębokiego współczucia składają:

Samorząd Robotniczy — współpracownicy Zakładu Energetycznego Poznań - Miasto 145-K3

Dnia 10 lutego 1975 roku zmarł śmiercią nagłą

JERZY SZYMCZAK

student IV roku Wydziału Malarsstwa, Grafiki i Rzeźby PWSSP w Poznaniu.

Nauczyciele, akademicy oraz młodzież PWSSP z wielkim żalem żegnają świetnie zapowiadającego się artystę i drogiego kolegę.

Rektorat PWSSP w Poznaniu oraz RUSZSP

Pogrzeb odbędzie się dnia 13 bm. o godz. 11 w Koninie. 300g

Dnia 1 lutego 1975 r. zmarł długoletni członek Spółdzielni

kol. KAZIMIERZ PAWEZOWSKI

W Zmarłym straciłmy cennego i wależnego współpracownika.

Pogrzeb odbędzie się w dniu 13 lutego 1975 r. na cmentarzu na Miłoszowie.

Składamy szczerze wyrazy współczucia Rodzinie Zmarłego.

Rada, Zarząd i pracownicy Spółdzielni Inwalidów „Jedność” w Poznaniu 130-K3

Dnia 1 lutego 1975 roku zmarł

JANUSZ JAKUBOWSKI

technik

W Zmarłym straciłmy sumiennego i cennego pracownika i kolegę.

Rodzinie Zmarłego wyrazy serdecznego współczucia składają

Dyrekcja — POP — Rada Zakładowa oraz współpracownicy Przedsiębiorstwa Budownictwa Wodnego w Poznaniu 300g

Dnia 10 lutego 1975 roku zmarł

WINCENTY ŚWIEJKOWSKI

długoletni członek Zarządu Banku Spółdzielczego w Kórniku.

W Zmarłym straciłmy sumiennego i szczerze oddanego pracy członka w samorządzie spółdzielczym.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 13 lutego 1975 r. o godz. 15 na cmentarzu w Kórniku.

Rodzinie Zmarłego wyrazy serdecznego współczucia składają

Rada, Zarząd i Pracownicy Banku Spółdzielczego w Kórniku 130-K3

Dnia 9 lutego 1975 r. zmarła była długoletnia i sumienna pracownica naszej spółdzielni

IZABELA WAGA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 12 lutego 1975 r. na cmentarzu górnym.

Rodzinie Zmarłej wyrazy serdecznego współczucia składają:

Zarząd, Rada Zakładowa oraz pracownicy Wielkopolskiej Spółdzielni Ogrodniczej w Poznaniu 140-K3

Dnia 11 lutego 1975 r. zmarł, opatrzony Sakramentami św., w wieku 88 lat, sp.

TOMASZ PACHOLCZYK

powstańca wielkopolski

Pogrzeb odbędzie się dnia 14 bm. o godz. 11.55 na cmentarzu junikowskim.

o tym zawiadomienia pogrążona w smutku rodzina

Ul. Ścieńska 11. 3941g

Dnia 10 lutego 1975 roku zmarł w Panu, w 46 roku kapłaństwa

długoletni, gorliwy proboszcz parafii w Zaniemyśle, kanonik Kapituły Średzkiej, I asesor i moderator dekanalny

ks. kan. ZBIGNIEW WRONIEWICZ

Wyprowadzenie z nieba do kościoła parafialnego w piątek, dnia 14 lutego 1975 r. o godzinie 16. Pogrzeb w sobotę, dnia 15 lutego br. o godz. 16 w Zaniemyśle, pow. Środa.

O pamięć w modlitwie prosi

Kapituła Kolegiaty Średzkiej i w imieniu księży dekanatu średzkiego ks. dziekan

3954g

† Zasnęła w Bogu po ciężkich cierpieniach moja żona, kochana matka, przeżywszy lat 88

STANISŁAWA JANKOWIAK

Pogrzeb odbędzie się dnia 14 bm. o godz. 14.50 na cmentarzu junikowskim.

Pogrążona w smutku córka z rodziną

Ul. Rybnarska 7 m. 12. 4059g

† Dnia 11 lutego 1975 roku zasnęła w Bogu po ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 88, nasza ukochana matka, teściowa, babunia i prababunia, sp.

x GAUZÓW

KATARZYNA KUKUŁOWA

Pogrzeb odbędzie się w piątek, dnia 14 bm. o godz. 14 z kapłanem emerytalnym na Miłoszowie.

W głębokim smutku pogrążona rodzina

Ul. Łukowa 14 m. 1. 4026g

† Dnia 11 lutego 1975 r. zmarł, namaszczony Olejami św., nasz ukochany tatuś, teść, brat, szwagier i dziadziuś, przeżywszy lat 62

JAN NOWAK

Pogrzeb odbędzie się dnia 14 lutego br. o godzinie 14 na cmentarzu na Junikowie.

W smutku pogrążona rodzina

Poznań, ul. Czerwaków 21 m. 1. 4052g

† Dnia 11 lutego 1975 r. zmarła, opatrzona Sakramentami św., moja najdroższa żona, ukochana matka, siostra, ciocia i szwagierka, przeżywszy lat 58, sp.

HALINA KUROWSKA

z domu Anioła

Pogrzeb odbędzie się dnia 14 bm. o godz. 15.30 na cmentarzu w Starolecie.

W smutku pogrążeni matką z córką i rodziną

Os. Manifesta Lipcowa 72 m. 1, dawniej ul. Bystra 1. 4025g

TEATRY

OPERA — g. 19 „Aida”. MUZYCZNY — g. 19 „Noc w Wenecji” (przedst. zamknięte). POLSKI — g. 19 „Opowieści lasu wiedeńskiego”. NOWY — g. 19 „Na dnie”. LALKI i AKTORA — g. 17 „De teksty Ręka”. „Szalony Odkrywca” (Scena Marceinek). KABARET „TEY” — g. 17, 20 „Dzius — Ursus — Super Star”.

KINA

KDF MUZA — g. 9.30 „Nocny kowboj” (USA 18 l.), g. 12.14 „Krol, dama, walet” (RFA 18 l.), g. 16.18, 20.15 „Bilans kwartalny” (pol. 15 l.). KDF PALACOWA — g. 15 „Fotop” cz. II (pol. b.o.), g. 17.30, 20 „Strach na wróble” (USA 15 l.). APOLLO — g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20 „Och, jaki pan szalony” (ang. 15 l.). BALTYK — g. 15.30, 18, 20.15 „Orzeł i reszka” (pol. 15 l.). GONG — g. 10, 12, 16, 18, 20 „Wybawieniem będzie śmierć” (fr. 18 l.). GRUNWALD — g. 19 „Syn Gozdzili” (jap. b.o.), g. 19 „Dom wampirów” (ang. 15 l.). GWIAZDA — g. 10.30, 13, 15.15 „Żyć, miłość, śmierć” (fr. 15 l.). KOSMOS — g. 17.30 „Pożądanie zwane Anadą” (czes. 18 l.). MALTA — g. 15.30, 17.45 „Rodeo” (USA 15 l.), g. 20 DKF „Malta” (seans zamknięty). MINIATURKA — g. 15.30, 17.30, 19.30 „Dowódca łodzi podwodnej” (radz. b.o.). OLIMPIA i PRZYJAŹN — nieczynne. OSIEDLE — g. 14 „Dawid Copperfield” (ang. b.o.), g. 19 „Ned Kelly” (ang. 15 l.). PANCERNIAK — g. 16.30, 19.30 „Tora, Tora, Tora” (USA 15 l.). RIALTO — g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20 „Jeremiah Johnson” (USA b.o.). RUSALKA (Swarzędz) — g. 15, 17, 19.30 „Jutro będzie za późno” (czes. 18 l.). TECZA — g. 17, 19.30 „Francuski lalek” (USA 15 l.). WARTA — g. 10 seans zamknięty, g. 12, 14, 16, 18 „Nie ma róży bez ognia” (pol. 15 l.), g. 20 „Wahadło” (USA 18 l.). WCZASOWICZ (Puszczykowo) — g. 14.45, 16.45, 18.45 „Dajcie sensację na pierwszą stronę” (wł.-fr. 15 l.). WILDA — g. 10, 12.30, 15.30, 18, 20.15 „Pierwsza spokojna noc” (wł. 18 l.). WRZOS (Lubon) — g. 18 „Piosenka z Tawerny” (jug. 18 l.). WRZOS (Mosina) — g. 17, 19.15 „Kabaret” (USA 15 l.). FOTOPLASTIKON — g. 13-18 „Londyn” cz. III.

DYZURY

SZPITAL: Internia, chirurgia, okulistyka — ul. Garbary 17; chirurgia dziecięca — ul. Krzywicińska 7; laryngologia, neurologia — ul. Przybyszewskiego 49; psychiatria — ul. Szpitalna 29/33. Pogotowie Ratunkowe dla m. Poznania ul. Chelmonskiego 29 — tel. 66-00-66; nagłe zachorowania i porady lekarskie — tel. 63-735; wypadki uliczne i w miejscach publicznych — tel. 999. Centralny Ośrodek Informacji Poznańskiej Służby Zdrowia (ul. Marcinkowskiego 21) — tel. 998 5 7-22. Telefon Zaufania — 988 czynny całą dobę (dyżuruje lekarz psychiatra). Porady prawne z zakresu służby zdrowia, spraw rentowych i prawa rodzinnego — tel. 980. Miejska Lecznica dla Zwierząt (ul. Grunwaldzka 248) — tel. 983 5, 9-21 (w nocy nagłe wypadki). Apteki tylko dyżury nocne: Dąbrowskiego 140, Dzierżyńskiego 249, Głogowska 107/109, Główna 53, Kłobucka 22, Mazowiecka 12, Kórnicka 24, Słowiańska, Starołęcka 18, al. Marcinkowskiego 11 (cała dobę).

RADIO

PROGRAM I: 7.40 Propozycje do „Listy przebiegów”; 8.05 U przyjaciół: 8.10 Mel. naszych przyjaciół; 8.35 Bydgoski koncert rozrywkowy; 9.05 Dla kl. III i IV (jęz. polski); „Dwa listy”; 9.25 Sygne radiotelegraficzne zespołu ludowego z różnych republik; 10.08 Muzyka popularna — Tańce z oper; 10.30 „Wyspiarsze” — fragm. 19; 10.40 Przerwy zawsze ubezpieczone; 10.45 Śpiewa Dean Martin; 11.00 Złota polska melodia; 11.18 Nie tylko dla kierowców; 11.25 Co się chad w świecie; 11.30 Olsztyn na muzycznej antenie; 12.40 Dom i my; 13 Zespoły studenckie — UMCS w Lublinie i Politechnika Warszawska; 13.30 Rymy młodych; 14 Człowiek i środowisko — gawęda; 14.05 Spotkanie z folklorem — baśnie, gadki i gawędy; 14.30 Sport to zdrowie; 14.35 Piosenki z Rzymu; 15.05 Listy z Polski; 15.10 Muzyka popularna — stara i nowa muzyka wojskowa; 15.30 Estrada przyjaźni; 15.16 Z polskiej fonoteki; 16.30 Aktualn. kulturalne; 16.35 Studio jazzowe PR; 17 Radiokurier; 17.20 Rytmoson; 17.40 „Country” na skrzynkach; 18 Muzyka i Aktualności; 18.25 Nie tylko dla kierowców; 18.30 Przeboje, non stop; 18.45 Gwiazdy europejskich estrad; 18.45 Z kłobuckich witrin; 20 NURT: „Socjalista a pedagogika” — aud. prof. W. Markiewicz; 20.20 Anieliska płwta Zespołu „Locomotiv G.T.”; 21 Koncert zwołań; 21.25 Dzw. plakat reklamowy; 21.50 Dziecko w czasie — gra i śpiewa

Tamte dni

Ta szkoła była pierwsza...

Dzień 12 lutego od lat obchodzony jest jako święto Szkoły Podstawowej nr 33. Tego dnia właśnie w 1945 roku odbyła się pierwsza w wolnym Poznaniu inauguracja roku szkolnego.

Trwały jeszcze walki, kiedy na wyzwolonym w końcu stycznia Łazarzu zaczynało się organizować nowe życie miasta. Najpierw pojawiły się ogłoszenia wzywające nauczycieli do zgłaszania się, potem zaczęto zapisywać przyszłych uczniów. W budynku — zamienionym przez Niemców w szpital — przy narożniku ulic Jarochowskiego i Wyspiańskiego powstała pierwsza szkoła.

W śnieżny i chłodny dzień 12 lutego — wspomina pierwszy kierownik szkoły Józef Nawrocki — rano, przy dźwiękach hymnu narodowego, wciągnięto biało-czerwoną flagę.

Następnego dnia zaczynały się lekcje. Początek ich i koniec z braku dzwonka oznaj-

W interesie klientów

Omówieniu roli młodzieży w realizacji zadań handlu i usług — poświęcone było spotkanie, zorganizowane przez poznański Oddział Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego „Foto-Optyka”.

Młodzi ludzie stanowią 50 procent załogi Oddziału, zasięgiem swym obejmującego Poznańskie i Zielonogórskie, Oddziału, którego zadaniem w roku 1975 określa kwota o 25 mln złotych wyższa, w stosunku do roku ubiegłego. Siad też główny sens działań, podejmowanych w celu usprawnienia pracy handlowo-usługowej poznańskiej „Foto-Optyki” — sprowadza się do tego by należycie wykorzystać inicjatywę i zapał młodzieży, skutecznie wspierając doświadczenie zawodowe starszych pracowników.

Utworzone zostały m. in. cztery brygady młodzieżowe, których współzawodnictwo winno przynieść dobre rezultaty. (res)

Uwaga — prace minerskie!

Poznańskie Przedsiębiorstwo Budowlane nr 3, uprzejmie zawiadamia, że w dniach 14 i 15 lutego br., w godzinach 14-17, zostają na przeprowadzone prace minerskie pozostałości konstrukcji budowlanych po byłym forcie „Grolmana”, położonym w obrębie ulic: Kościuszki, Ratajczaka, Marchlewskiego i Dzierżyńskiego. Prosi się zainteresowanych o zachowanie w oznaczonym czasie odpowiedniej ostrożności! (1279M)

Zespół „Beep Purple”: 22.15 Mini-recital Marie Laforet; 22.30 Z zespołem na trasie; 23.05 Korespondencja z zagranicy; 23.10 Dyskoteka przed północą.

WIADOMOŚCI: 9.01, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12.05, 15, 16, 19, 22, 23. PROGRAM II: 7.35 Posłuchaj i przemysł; 8.35 Sprawy codzienne: 8.55 „Muzyka spod strzechy” — lubelskie kapele; 9 Beethoven i Kwartet B-dur op. 130; 9.40 Tu Radio Moskwa; 10 „Dziwczyna” i „Sukees” — humoreski Ludwika Wozniackiego; 10.20 Muzyka operowa; 10.40 Nie ma marginesu; 11 „Małe przykrości” — fragm. opow. P. Nilina; 11.20 Mendelssohn — „Ruy Blas”; 11.35 Radiowa poradnia rodzinna; 11.40 PKO Twój Bank — Twój doradca; 11.50 „Od Tatru do Bałtyku” — mel. lud. Wielkopolski — gra Zespół PR w Warszawie; 13 Wiedza o czło wieku — magazyn w opr. Elżbiety Zusi; 13.20 Buxtehude — Kantata „Erhalt uns Herr”; 13.15 Nim się książka ukaże „Michał Walczewski”; 13.55 Mini przegląd folklorystyczny — Meksyk; 14 Więcej, lepiej, taniej; 14.15 Czas i ludzie; 14.35 Dzw. wydanie miesięcznika „Jazz”; 15 Program dla dziewcząt i chłopów; 15.40 Nowiny i nowinki muzyczne; 16 Z mikrofonem na trzech zmianach; 17.25 Aud. ekono miczna; 17.35 Spotkanie z PWSM — autor S. Stuligrosz; 17.50 Radiopress; 17.55 Felieton aktualny F. Fornalczyka; 18.05 Muzyka po pracy; 18.40 Rozmowy o książkach; 19 Utwory M. Mielczewskiego; 19.15 Język rosyjski; 19.30 Penderecki — „Kwartet smyczkowy”; 19.40 Z cyklu „Dojrzałe lata” rep. literacki; 20 Salzburgerski Festiwal 1974 — Odtworzenie recytacji Alexisa Weis senberga z sali Mozarteum w Salzburgu; 21.55 Horyzonty muzyki — audycja Anny Skrzyńskiej; 22.30 Promenada — przegląd wydarzeń kulturalnych za granicą; 23 Sibelius — III Symfonia; 23.35 Co się chad w świecie; 23.40 Pieśni Berlio za — śpiewa Victoria de Los Angeles.

Przegląd nowości wydawniczych

Polskie Towarzystwo Wydawców Książek Oddział w Poznaniu oraz dyrekcja poznańskiego Pałacu Kultury zorganizowały kolejną ekspozycję książek pt. „Prze gląd Nowości Wydawniczych Miejsca”. Wystawa czynna jest od 12 do 17 bm. w godz. 10-18 w hallu głównym Pałacu Kultury. (res)

Marek Grechuta na „Poznańskich Muzykaliach”

Marek Grechuta z grupą „Wiem”, Barbara Thälheim — znana odtwórczyni poezji śpiewanej z Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz obiecujący duet wokalny „Piotr i Anna” — laureaci ostatnich Wielkopolskich Rymów Młodych, będą wykonawcami comiesięcznej imprezy „Estrady”, Zarządu Wojewódzkiego ZMS i Pałacu Kultury z cyklu „Poznańskie Muzykalie”.

Koncerty odbędą się, tym razem w Sali Wielkiej PK, w najbliższy poniedziałek, 17 bm., o godz. 17 i 20. (wig)

WIADOMOŚCI: 4.30, 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 11.30, 13.30, 15.30, 21.30, 23.30.

UWAGA: UKF 69.74 MHz transmituje program II.

PROGRAM WŁASNY: 16.15 Chwila muzyki i omówienie programu; 16.20 Przechadzki po Poznaniu — autorzy: S. Kubiak i M. Obst; 16.45 Muzyka kameralna; 20 Ogólnop. program stereo.

PROGRAM III: 7.05 Muzyczna garynka; 8.05 Kiermasz płyt; 8.30 Co kto lubi; 9 „Eksplozja w katedrze” — pow.; 9.10 Filmowe przeboje Michela Legrand; 9.30 Nasz rok 75; 9.45 Eugen Indjic gra Strawińskiego; 10.05 Powracająca melodia; 10.35 Samba na głosy; 10.50 „Konikradzi” — pow.; 11 Mikrokroki; 11.30 Złoty Złoty; 11.20 Złoty rodzinny — mag.; 11.50 Samba na instrumenty; 12.25 Za kierownicą; 13 Dzień jak co dzień; 13.10 Wytwórnia płytowa ze znakami... „jabłka”; 13.30 Bal maskowy; 14 Gra Zespół Extra Ball; 14.15 Przeboje z przebojem; 14.45 Nasz rok 75; 17.05 „Eksplozja w katedrze” — pow.; 17.15 Kiermasz płyt; 17.40 Fotoplastikon; 18 Muzykowanie; 18.30 Polityka dla wszystkich; 18.45 Budapeszteńskie muzykalie; 19.15 Książka tygodnia; 19.35 Muz. pocztą UKF; 20 Wieczór autorski; 20.25 Nagrania sprzed 16 lat; 20.45 Język niemiecki; 21 Reminiscenty muzyczne; 21.50 „Krutnawa” — opera tygodnia; 22.05 Gwiazda siedmiu wieczorów — Ringo Starr; 22.15 „Kawaler de Lagarde” — powieść; 22.45 Gra Ork. Gustava Bromy; 23 Swoje ulubione wiersze recytuje A. Raciszówna; 23.05 Laboratorium — magazyn; 23.50 Na dobranoc śpiewa Ewa Bem.

WIADOMOŚCI: 5, 6, 7, 8, 10.30, 12.05, 15, 17, 19.30, 22.

TELEWIZJA

PROGRAM I: 6.30 — TTR — Język polski, 1. 3 — Stefan Ze-

Wielkopolscy dyktatorzy mody

Z Paryża do Poznania nie tak daleko

Moda to potęga. Każda kobieta pragnie wyglądać tak, jak to zalecają najnowsze żurnale i kąciki mody w pismach ilustrowanych. Mężczyźni także popadają, coraz bardziej masowo, w niewolę dyktatorów mody. Warunkiem pierwszym i najważniejszym spełnienia pragnień „modnej” części społeczeństwa jest zgromadzenie w sklepach odzieżowych i obuwniczych tego, czego się właśnie szuka — kolorowych, krasiastych tkanin, sukienek, płaszczy i kurtek takich, jakie noszą najmodniejsi paryżanki i mieszkanki Londynu; garniturów, spodni i butów męskich podobnych fasonem do fotografii w najnowszych magazynach mody.

Przemysł odzieżowy, który ma ambicję szyć modnie, musi posiadać odpowiednie zaplecze projektowe. Są to różne laboratoria odzieżowe, zakłady projektowania wzorów dzieł wiarci, galanterii skórzanej, przygotowania technologii i organizacji produkcji.

W Poznaniu działa Ośrodek Wzornictwa Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Pracy. Projektanci zatrudnieni w tym ośrodku przygotowują — według najnowszych tendencji mody, zaczerpniętych głównie z Paryża i Londynu — wzory odzieży i innych detali; stroju modnej kobiety i takiegoż mężczyzny. Swoje propozycje i „prototypy” Ośrodek Wzornictwa wystawia na giełdach wzorniczych — dwa razy w roku — dla przedstawicieli przemysłu odzieżowego, zgrupowanych w Związku Spółdzielczości Pracy. Co ciekawsze projekty zostają zakupione przez spółdzielnie, często za namową handlowców, w krótkim czasie „wdrożone” do produkcji i jako handlowa już oferta przedstawione na najbliższych targach krajowych w Poznaniu. Tutaj dopiero następuje ostateczny wybór tych modeli, które, zdaniem przedstawicieli handlu, znajdują uznanie u klientów. rozkaszanych studiowaniem najsławniejszych doniesień ze światowych „frontów” mody.

Z usług poznańskiego ośrodka wzornictwa korzysta 15 spółdzielni odzieżowych, 2 dziełarskie, 2 tkackie, 2 obuwnicze i 4 galanterii skórzanej z terenu województwa poznańskiego. Wartość rocznej ich produkcji sięga 1,5 miliarda złotych. Czy ta produkcja znajduje uznanie klientów, w dużej mierze zależy od atrakcyjności projektów przy-

gotowanych przez ośrodek wzornictwa. Ostatnio odbyło się w Poznaniu spotkanie przedstawicieli spółdzielczego przemysłu odzieżowego z projektantami. Przedstawiono tam najnowsze tendencje w modzie światowej i polskiej. Na pokazie mody zaprezentowano najświeższe propozycje poznańskiego i łódzkiego ośrodka wzornictwa. (Trzeba dodać, że spółdzielczy przemysł odzieżowy korzysta z projektów dzieł wiciu polskich ośrodków wzornictwa). Wiosna 1975, to w modzie damskiej wrażenie jak gdyby zbyt obfite tkanin, długość płaszczy i sukienek przynajmniej do kolan, szalenie modne kręty, a kolory najróżniejsze: od brązów po wszelkie odcienie zieleni. Dla mężczyzny marynarki luźniejsze, bardziej swobodne, spodnie szerokie z mankietem lub bez. Nie silę się w tym miejscu na szczegółowe sprawozdanie; po storkoć lepiej uczynia to żurnale i kąciki mody w pismach ilustrowanych.

Już w najbliższych dniach będzie można zamówić niektóre z tych wzorów (jak najbardziej zgodne ze światowymi tendencjami) w Domach Usług WZSP w Poznaniu i miastach rowiatowych Wielkopolski. Największa w województwie, poznańska Spółdzielnia „Moda” zakupiła na pniu wszystkie proponowane modele i gotowa jest szwyc je na indywidualne zamówienia klientów zaraz, a w krótkich seriach dla sklepów w niedługim czasie. (tt)

W 30-lecie „Głosu”

wystawa i koncert

Jednym z punktów obchodów 30 rocznicy wyzwolenia Poznania będzie zorganizowana przez redakcję „Głosu Wielkopolskiego” wystawa pod nazwą „Wtedy i dzisiaj”. Jest ona również związana z przypadającą 16 lutego br. 30 rocznicą „Głosu” — najstarszego poznańskiego dziennika.

Otwarcie wystawy, ukażującej Poznań roku 1945 i Poznań roku 1975, nastąpi dzisiaj o godzinie 14 w Klubie Międzynarodowej Prasy i Książki przy ul. Ratajczaka. Odbędzie się tu również koncert poetycko-muzyczny którego wykonawcami będą artyści zgrupowani wokół Galerii Nowej — soliści Opery Poznańskiej, Filharmonii, PWSM oraz artyści Teatru Nowego w Poznaniu. (kos)

ODPOWIADAMY

T. W., Osiedle Jagiellońskie. — Prosimy przyjąć do redakcji korespondencję z czwartków w godz. 17-19 do naszego radcy prawnego, który Panu bezpłatnie udzieli wyjaśnień. (487) Riki z Poznania. — Majątek otrzymany przez jednego z małżonków w czasie trwania małżeństwa — na podstawie darowizny lub spadkobrania — jest majątkiem osobistym tego małżonka. W przypadku rozwodu, majątek ten nie ulega podziałowi pomiędzy małżonków. (430) Zbigniew J., Puszczykowo. — Salon Numizmatyczny „Desa” ma swoją siedzibę w Warszawie przy ul. Nowotki 18. W Poznaniu w Pałacu Górków — w Muzeum Archeologicznym przy ul. Wodnej zbierają się od czasu do czasu numizmatycy poznańscy, którzy ewentualnie udzielą Panu rady. (48) Florian Sz. — Podajemy adres Ambasady Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Warszawa, ul. Belwederska 49. (379)

Sztuka na sprzedaż

Na zdjęciu: fragment wnętrza sklepu z dziełami sztuki. Fot. — H. Kamu

Większość spośród kilku-nastu osób zapytanych o to, gdzie można nabyć wartościowy obraz, kierowała nas do „Desy”. Okazuje się, że nie wszyscy wiedzą, iż na narożniku Starego Rynku i ul. Rynkowej czynny jest sklep specjalistyczny Zakładów Artystycznych „Art”.

Przedmiotem zainteresowania rosnącej stale liczby koneserów sztuki są wystawiane tu na sprzedaż obrazy, ceramika, tkaniny artystyczne itp. Wnętrze tej placówki handlowej nie przypomina wnętrza sklepowych. Nie ma tu lady, ani kasy, wywieszek w rodzaju: „skargi i zażalenia przyjmujemy” itp. Drzwi nie zamyka się przed klientem z powodu „przyjęcia towaru”, ani przeprowadzającego właśnie remanentu.

O szczegóły działalności placówki prosimy jej kierownika, artystę plastyka — Eugeniusza Paschke.

Dzięki przychylności władz miejskich placówkę „Art” przeniesiono z Arsenału do nowych lokali. Wybór okazał się trafny.

— Co oferujecie?

— Dzieła poznańskich artystów, nadsyłają również swoje prace artyści z innych regionów kraju, najwięcej z Warszawy, Wybrzeża, Krakowa i Zakopanego. Są to najczęściej obrazy, choć nie brak rzeźby, tkanin artystycznych, ceramiki itp. — Co interesuje poznaniaków najwięcej? — Przede wszystkim sztuka